

الصراع الطبقي

طبقاتی جدوجہد

KLASNA BORBA SINIF MÜCADELESİ

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI
(marxist-leninistene)

FREMMEÐARBEIDERUTGAVE

Argang 1 — Nr. 3

EGET ARBEIDSKONTOR FOR UTLENDINGER —

BLIR KONTOR FOR BILLIG ARBEIDSKRAFT:

Krev felles arbeidskontor!

ARBEIDSFORMIDLINGEN
LABOUR OFFICE
INFORMATION FOR NON-NORWEGIANS
0930-1400
CLOSED SATURDAYS

Bak dette skillet er arbeidskontoret for utlendinger i Oslo. Det blir framstilt som et service-tilbud for fremmedarbeidere. I virkeligheten sikrer dette særkontoret ekstra billig arbeidskraft til norske kapitalister. Fire av fem jobber som tilbys her, er i hotell- og restaurant. Sier du neitakk til en jobb, mister du trygden.

Se reportasje på midtsidene, og kommentar på lederplass.

SIDE 2 - 3, 8 - 9.

Copenhague, le -7 APR. 1976

L'Ambassadeur du Royaume
du Maroc à Copenhague

Monsieur BAÏRI Mohamed
Dunelstavljen 35 C

137 co Vasterhaninge (Suède)

Objet : Constitution de l'Amicale des Travailleurs Marocains en Suède.

Yonahleu.

Le 27.2.76, lors de votre passage à Copenhague pour vous rendre à habat, afin d'assister aux cérémonies officielles de la Fête du Trône, vous vous êtes engagé à faire en sorte, avant Juin 1976, que des élections générales soient organisées à Stockholm, en vue de former le Bureau de l'Amicale des Travailleurs Marocains en Suède (Stockholm).

Tous les ressortissants marocains résidant en Suède doivent pouvoir y participer.

Par conséquent, je vous demanderais de prendre toutes dispositions nécessaires afin que les élections puissent avoir lieu dans les meilleurs délais possibles, et en tous cas avant le mois de Juin prochain.

En effet, ainsi que vous en avez été informé lors de la réunion tenue le 6-3-76 au Ministère du Travail et des Affaires Sociales, les autorités marocaines compétentes se sont déclarées disposées à étudier les différentes demandes que vous avez présentées, pourvu que des Amicales soient constituées. Au mois d'Octobre 1976, il est prévu qu'une délégation du Ministère du Travail et des Affaires Sociales viendra sur place afin de veiller à la formation d'une Fédération des Amicales des Travailleurs Marocains des pays Scandinaves.

Amicales utgir seg for å være en velferdsgeselskap for marokkanske fremmedarbeidere i Europa. I virkeligheten er det en dekkorganisasjon for overvåking og terror mot motstandere av fascistregimet til kong Hassan.

Faksimilen viser et brev der den marokkanske ambassaden i København gir Mohammed Bahri i Stockholm beskjed om å sette fart i organiseringa av Amicales der. Ambassaden har tidligere forsøkt å benekte enhver forbindelse mellom organisasjonen og regjeringa i Marokko. Dette brevet viser hvordan Amicales i Skandinavia ledes fra ambassaden, og at Amicales her som i resten av Europa er et redskap for fascistregjeringa i Marokko.

I denne artikkelen på arabisk offentliggjør vi navn på marokkanske agenter i Skandinavia, og avslører arbeidsmetodene deres innafor Amicales. De samme opplysningene finnes i en reportasje om Amicales i dagsavisa den 6. juli.

لأنه في هذا الرسالة من السفارة كفرنسية
في كوسنجاك، وكان الظاهر من هذا العلامة
من أسدلي الوداد في الحكومة العالمية
المفترضة، وبما كان في الرسالة
حساء سوزوليس في الحكومة المفترضة
أب، أمكانه أنها لم تكن ابتداءً من أصل

Fascistagenter bak marokkansk vennskapsklubb

الشرطة السرية المغربية
في أسكا ندفيا

SE SIDE 16 17

VI KREVER:

Felles arbeidskontor for alle, uansett nasjonalitet

Arbeidskontoret for Oslo og Akershus har ei egen avdeling for utlendinger. Dette framstilles av stat og kommune som ei storarta hjelp til fremmedarbeiderne. Kontoret skal liksom ta spesielt godt hand om arbeidsløse utlendinger.

I virkeligheten fungerer denne særskilte arbeidsformidlinga som ei formidling av særlig billig arbeidskraft til kapitalistene.

I første rekke er det et rekrutteringskontor for hotell- og restaurantbedrifter. Ifølge arbeidskontorets egne opplysninger gjelder 70–80 prosent av alle jobbene slikt arbeid. Det er med andre ord slike jobber som blir til overs til fremmedarbeiderne når resten er fordelt gjennom den vanlige arbeidsformidlinga.

Ved at fremmedarbeiderne blir henvist bakerst i køen av arbeidsløse, og til og med til et eget arbeidskontor, har stat og kommune lagt forholda godt til rette for kapitalistene. De har fått et offentlig rekrutteringskontor til de dårligst betalte jobbene.

På dette arbeidskontoret er fremmedarbeiderne trua på to måter når de skal søke jobb. For det første mister de retten til arbeidsløshetsstrygd dersom de nekter å ta det arbeidet de får tilvist fra arbeidskontoret. Dette har de til felles med norske arbeidere. For det andre har fremmedarbeiderne truselen om utvisning hengende over seg, dersom de blir gående lenge uten arbeid. Eller dersom de skulle forsøke å bryte «spillereglene» — for eksempel ved å nekte å ta en elendig jobb og dermed vise seg «uvillig til å ta tilvist arbeid» som arbeidskontoret ville si.

AKP (m-l) krever at spesialavdelinga for utlendinger blir nedlagt, og at alle som søker arbeid ved arbeidskontoret skal behandles likt, uansett nasjonalitet. Tolketjeneste må være en del av tilbudet ved det vanlige arbeidskontoret.

Vi fordømmer skarpt alle løgner om at diskriminering av fremmedarbeiderne kan sikre norske arbeidsløse jobb. De som sprer slike ideer, ønsker at arbeidere skal legge skylda for arbeidsløsheten på hverandre, at arbeider skal konkurrere med arbeider om kapitalistenes nådige gaver.

Arbeidsløshet hører sammen med kapitalismen. Borgerskapet trenger en stor reservearmé av arbeidsløse som kan settes midlertidig inn i produksjonen i oppgangstider, og som lett kan settes på porten i krisetider. De håper også å bruke dette systemet til å presse ned lønnene og splitte arbeiderklassen.

Kamp mot arbeidsløsheten betyr kamp mot kapitalen som tjener på arbeidsløsheten og som opprettholder den. Derfor kan arbeidsløsheten aldri bekjempes av en arbeiderklasse som står splittet innbyrdes i kamp om jobbene, kvinner mot menn, unge mot eldre, norske mot utlendinger.

ENHET NORSKE OG UTENLANDSKE ARBEIDERE I KAMPEN MOT ARBEIDSLØSHETEN!

FELLES ARBEIDSKONTOR FOR ALLE ARBEIDERE, UANSETT NASJONALITET!

NEDLEGG SÆRAVDELINGA FOR UTLENDINGER!

Klassekampen — avisa til AKP(m-l)

Klassekampen er avisa til Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene). Fra 1. april er Klassekampen dagsavis. Den kommer ut 6 dager i uka, med 8 sider hver dag, bortsett fra onsdag, da den er på 16 sider.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave vil komme ut 6 ganger i året.

Klassekampen gir også ut

ei lyddavis for blinde og svak-synte.

Abonnementsprisene på dagsavis er 400 kroner pr. år, 200 kr. pr. halvår, 100 kr. pr. kvartal (3 mndr.) og 34 kr. for en måned.

Postadressa til Klassekampen er: Klassekampen, boks 2046 Grønnerløkka, Oslo 5. Klassekampen har kontor i Øvre gate 7. Tlf.: (02) 67 49 90.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave

Denne avisa er utgitt av Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge. Den er ei spesialutgave av partiets avis, Klassekampen, som spesielt henvender seg til fremmedarbeidere i Norge. I 1976 ga vi ut to slike prøvenummer av avisa, som blei solgt i 7000 og 6000 eksemplarer. Fra 1977 vil fremmed-

arbeiderutgava komme ut annen hver måned, seks ganger i året. Vi oppfordrer norske og utenlandske arbeidere til å spre denne avisa, til å skrive til oss, kritisere det som er dårlig og fortelle om hva dere synes er bra. Avisa vil i hovedsak komme ut på norsk, engelsk, urdu, arabisk, serbo-kroatisk og tyrkisk.

Redaksjonen i Klassekampen

TALEP EDIYORUZ: MİLLİYETİ GÖZ ÖNÜNE ALINMADAN HERKESE İŞ TEMİN EDİLMELİDİR

İşsiz kalan yabancılara iş temini için Oslo ile Akershus mülkalarının kendilerine göre teşkilatları bulunmaktadır. Devlet ile belediye bu teşkilatlarından oturu yabancı işçilere büyük yardımlarda bulunmaktadır. Kani olarak övünmektedirler. İşsizlere yani yabancı işçilere iş bulma teşkilatı hususen dikkat göstermiş ve göstermekte olduğunu zannındadır.

Aslında bu işsiz yabancı işçilere iş temini için kurulmuş bulunan bu teşkilat kapitalistlere ucuz işçi temini etme durumundan ileri gitmemektedir. Umumiyyetle, bu teşkilat ucuz yerler teminle birebirdir, hususen otel ve lokantalar için. İşbulma kurumunun kendi istatistiklerine göre yüzde 70–80 bulunan işler bu anlamdadır. Bunun anlamı, ancak geri kalmış ve kimsenin istemediği bu ucuz işler yalnız ve yalnız yabancılara münasip görülmektedir. İyi işler ise normal iş ve

işçi bulma kurumu vasıtası ile öteki normal Norveçlilere gittiği anlaşılmaktadır.

Duruma göre işsiz kalma bakımından yabancılar şansız olduklarına göre devlet ve belediye bu durumu kapitalistlerin isteklerine göre ayarladığı bir gerçektir. Bu teşkilatların en kötü ücret veren yerleri temin ettikleri bir gerçektir.

Bu iş temini yerlerinde yabancı işçiler iki noktada tehdit edilmektedirler. İlk işsizlik haklarından istifade edemez duruma gelmektedirler, eğer teklif edilen işleri kabul etmezlerse. İkinci nokta, yabancı işçiler yurd dışı edileme tehdidiyle karşı karşıyadırlar eğer uzun bir müddet işsiz kalma durumuna düşerlerse. Eğer istenilen oyunun kaidelerini bozarlarsa, mesela teklif edilen işleri kabul etmezlerse, böylece 'Teklif edilen işi almıyor' şeklinde iş ve işçi bulma kurumu damgalıyabilir.

AKP (m-l) bu gibi teşkilatların kapatılmasını arzulamaktadır ve bütün yabancı ve yerli işçilerin aynı şekilde bir muameleye tabi tutulmalarını istemektedir. Bu uygulama hiç bir milliyet ayırımı gözetilmeden yapılmalıdır. Tercüme kısmı iş ve işçi bulma kurumunun bir şubesi olmalıdır.

Biz yabancı işçilerin Norveçli işçileri işsiz bıraktıkları yalanlarını şittelle mahkum ediyoruz. Bu tarz dedikoduları yayanların konuyu daha açıklığıyla anlamaları gerekmektedir. İşçiler birbirleri ile rekabette bulunup kapitalistlerin merhametine kendilerini terk etmemelidirler.

İşsizlik kapitalizmin bir parçasıdır. Burjuva her zaman büyük bir işsiz kesimi ister. Böylece işlerin iyi gittiği zaman hemen kol kuvveti bulacak ve kötü gittiği zamanda kapıyı gösterebilecek. Bu metotla ücretlerin aşağı tutulması sağlandığı gibi işçilerinde birbirlerine kar-

şı kullanılmaları ve bölünmeleri sağlanmış bulunur.

İşsizliğe karşı mücadelenin manası kapitalizme ve kar anlayışına ve bu fikrin uygulamasına karşı mücadeledir. Be sebepten oturu işsizliğe karşı savaş hiç bir zaman işçi sınıfının kendi arasında birbirine karşı gelmesiyle halledilmez. İş yeri için bir diğerine karşı. Kadın erkeğe karşı, genç yaşlıya karşı velhasıl Norveçli yabancıya karşı olmakla halledilmez.

— YABANCI VE NORVEÇLİ İŞÇİLER İŞSİZLİĞE KARŞI BİRLEŞMELİDİRLER!

— İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU MİLLİYET GÖZETMEDEN EŞİT OLARAK FAALİYETTE BULUNMALIDIR!

— YABANCI İŞÇİLER İÇİN KURULMUŞ BULUNAN İŞ VE İŞÇİ BULMA KRULURA KAPATILMALIDIR!

WE DEMAND: Common labour exchange for everyone regardless of nationality

Labour Exchange. This they have in common with Norwegian workers. In the second place, the foreign workers have the threat of deportation hanging over them, if they are without work for any length of time. Or, if they should attempt to break the «rules of the game» — for example by refusing a miserable job and therefore show themselves as «unwilling to take assigned work» as the Labour Exchange would term it.

AKP (m-l) demands that the special department for foreigners is closed down, and that all those who seek work at the Labour Exchange are treated equally, regardless of nationality. The translation service must be a part of the service at the normal Labour

Exchange.

We sharply condemn all lies that discrimination of the foreign workers can secure Norwegian unemployed work. Those who spread such ideas, wish that workers should blame one another for unemployment, that one worker should compete with another worker for the capitalists' merciful gifts.

Unemployment belongs together with capitalism. The bourgeoisie needs a big reserve army of unemployed who can immediately be set to work in boom periods, and who can be easily shown the door in times of crises. They also hope to use this system to press wages down and to split the working class.

The struggle against unemployment means struggle against capital which profits from unemployment and which preserves it. Therefore unemployment can never be fought against by a working class which is split among itself in the struggle for jobs, women against men, young against old, Norwegian against foreigner.

— UNITY NORWEGIAN AND FOREIGN WORKERS IN THE STRUGGLE AGAINST UNEMPLOYMENT!

— COMMON LABOUR EXCHANGE FOR ALL WORKERS, REGARDLESS OF NATIONALITY!

— CLOSE DOWN THE SEPARATE DEPARTMENT FOR FOREIGNERS!

— Today you have the choice of 3 dish-washer jobs at SAS hotel

MI TRÄŽIMO ZAJED- NIČKI BIRO RADA BEZ OBZIRA NA NACJO- NALNOST!

Biro rada za Oslo i Akershus ima posebno odjeljenje za strance. Država i komuna misli da su dali strancima veliku pomoć. U stvari, ovo specialno odjeljenje služi kao tržnica jeftinom radnom snagom. Kroz ovo sramno odjeljenje prolaze regruti za restorane i hotele.

Kako smo obavješteni od strane ovog odjeljenja, 70-80% poslova otpada na poslove koji nisu uzeti od strane norveških radnika!

Država i komuna pomogle su sa ovim sramnim odjeljenjem da baš strani radnici ne polaze lako do dobro plaćeni poslova, stime ujedno osigurali kapitalistima jeftinu radnu snagu. Kad se tiče novčane nadoknade za nezaposlene strance, onda oni to dobiju ako baš nema nijednog praznog mjesta. Povrh svega, boje se stranci da nebi bili protjerani iz Norveške, u slučaju pobune.

Zato radnička komunistička partija (marksisti-leninisti).

- AKP (m-l) traže rušenje ovog sramnog odjeljenja, i traže uspostavljanje zajedničkog biroa rada za sve radnike. A za strance prevoditelje sa norveškog na materinji jezik.

Neki misle da zapostavljanje stra-

nih, osiguravaju radna mjesta domaćim radnicima. To je laž, i mi je osuđujemo. Nezaposlenost ide skupa sa kapitalizmom i odgovara kapitalistima i profitorskom društvu. Kad ima profita ima posla, kad nema profita nema posla. To stvara rezervnu vojsku radnika. Profitorska klasa upotrebljava upravo ovaj sistem da bi obespravila radničku klasu a naravno i razjedinila je.

Borba protiv nezaposlenosti znači borbu protiv kapitala koji upravo zaraduje na nezaposlenosti, i dok neprestano podržava takvo stanje.

Zato se nezaposlenost ne mora savladati od jedne razjedinjene radničke klase, koja se bori za poslove između sebe samih - između žena i muškaraca - mladi protiv starih - norvežani protiv stranaca.

- JEDINSTVO MEŽU NORVEŠKIM I STRANIM RADNICIMA U BORBI PROTIV NEZAPOSLENOSTI!

- ZAJEDNIČKI BIRO RADA ZA SVE RADNIKE BEZ OBZIRA NA NARODNOST!

- ZATVORITE SPECIJALNO ODJELJENJE ZA STRANE RADNIKE!

کی ایک بہت بڑی محفوظ فوج کی ضرورت ہوتی ہے۔ جسے بوقت ضرورت فوری طور پر کام پر لگایا جاسکے۔ اور جسے مشکل اور ہتھیاری اوقات میں آسانی سے چھٹی کر لیا جاسکے۔ وہ یہ بھی توقع کرتے ہیں کہ ایسی طریقہ کار کو استعمال میں لاکر تنخواہیں کم رکھا جائیں اور مزدور طبقہ میں تفرقہ ڈالا جائے۔

بے روزگاری کے خلاف جدوجہد اسی سرمایہ کے خلاف جدوجہد کے مترادف ہے جو بے روزگاری سے غامضہ المیاتی ہے اور اسے دھمکتا ہے۔ لہذا بے روزگاری کو ایسا مزدور طبقہ کو ختم نہیں کر سکتا جو کام حاصل کرنے کی جدوجہد میں تفرقہ بازی کا شکار ہو۔ جس میں لوگوں میں دوسروں کے خلاف - جو ان عمر رسیدہ کے خلاف اور مقامی زمینداروں کے خلاف لڑ رہے ہیں۔

بے روزگاری کے خلاف جدوجہد میں غیر ملکی اور نارویجیائی محنت کشوں کا اتحاد !!

بلا لحاظ قومیت تمام محنت کشوں کے لئے ایک مشترکہ دفتر روزگار !!

غیر ملکیوں کے لئے دفتر روزگار کا علیحدہ شعبہ بند کیا جائے !!

کے سر پر سند سے لٹال دیئے جانے کا خوف سوار رہتا ہے یا اوروہ کھیل کے اصول کی خلاف ورزی کریں مثلاً ایک گلیٹھ کام قبول کرنے سے انکار کریں تو دفتر روزگار کی اصطلاح میں وہ دکھڑے گھونے کے مجسم بنتے ہیں (m-l)۔

AKP مطالبہ کرتا ہے کہ غیر ملکیوں کے اس مخصوص شعبہ کو بند کیا جائے۔ اور جو بھی دفتر روزگار میں کام کی غرض سے آئے اس سے بلا لحاظ قومیت برابر کا سلوک کیا جائے۔ مترجم کا کام عام دفتر روزگار کے کام کا ایک لازمی حصہ بنایا جائے۔

ہم اس سفید جھوٹ کی پر زور مذمت کرتے ہیں کہ غیر ملکی محنت کشوں کے خلاف تعصب کرنے سے نارویجیائی لوگوں کو بے روزگاری سے نجات مل سکے۔ وہ لوگ جو اس قسم کے خیالات کا پرچار کرتے ہیں ان کی یہ خواہش ہے کہ محنت کش بے روزگاری کے معاملے میں ایک دوسرے پر الزام دھریں اور سرمایہ داروں سے نجات حاصل کرنے میں ایک محنت کش دوسرے محنت کش کے خلاف ایسی دھڑکیں لگا رہے۔

بے روزگاری اور سرمایہ دار کا میں چولی دامن کا ساتھ ہے۔ بھڑکنا کہ بے روزگاریوں

ہمارا مطالبہ

بلا لحاظ قومیت ایک مشترکہ دفتر روزگار

اوسلو اور آکرس ہوس کے دفتر روزگار کا غیر ملکی محنت کشوں کیلئے ایک شعبہ ہے۔ حکومت اور میونسپلٹی جن کو غیر ملکیوں کیلئے ایک شاندار مدد کے طور پر پیش کرتی ہے۔ یہ دفتر خاص طور پر بے روزگار غیر ملکیوں کی مدد کے لئے بنایا گیا ہے۔

درحقیقت یہ علیحدہ دفتر روزگار سرمایہ داروں کو غیر ملکیوں پر دستی لیر مہیا کرنے کا کام کرتا ہے۔ بنیادی طور پر یہ دفتر برٹل اور ریسٹوران کی صنعت کیلئے ایک مشترکہ دفتر ہے۔ دفتر روزگار سے اپنے اعداد و شمار کے مطابق ستر سے پچاس فی صد تک اسی قسم کے کام سے متعلق آسامیاں ہوتی ہیں۔ دوسرے لفظوں میں جب دوسرے کاموں کے لئے آسامیاں عام دفتر روزگار سے پزیر کر لی جاتی ہیں تو غیر ملکی محنت کشوں کے لئے ایسی ہی نوعیت کا کام باقی رہ جاتا ہے۔

چونکہ غیر ملکی محنت کشوں کو بے روزگاریوں کی تعداد کے سرب پر کھڑا کیا جاتا ہے۔ انہیں بدترین کام پر بھی الٹا کرنا پڑتا ہے اور اکثر وہ بھی نہیں ملتا۔ ان کا اپنا دفتر روزگار حکومت اور میونسپلٹی نے سرمایہ داروں کی سہولت کے لئے مہیا کیا ہے۔ اور یہ ان کے بدترین ادائیگی والے کاموں کے لئے سرمایہ داروں کے دفتر ہے۔

جب غیر ملکی محنت کش روزگار کی تلاش میں اس دفتر کا رخ کرتے ہیں تو وہ دودھاری تلوار کا شکار بنتے ہیں۔ اولاً ان کو "دفتر روزگار کی طرف سے مہیا کردہ کام پر جانے سے انکار کر دیں" تو انہیں بے روزگاری الاؤنس سے باقودعوا پڑتے ہیں۔ بات ان میں اور مقامی محنت کشوں میں مشترک ہے۔ ثانیاً اگر غیر ملکی محنت کش اپنے خاص عمر سے تھکے بے روزگار رہیں تو ان

نخن نظالب:

بفتح مکتب مشترك للعمل من اجل تشغيل العمال الاجانب وبصرف النظر عن الجنسية!

البطالة يعني بالوقت نفسه النضال ضد الرأسمالية التي تهون البطالة وتجنّب الارباح من وجودها ان لم تطف الطبقة العاملة صفاً واحداً ويدا واحدة فليس بقدراً محاربة البطالة. فاذ كانت الطبقة العاملة منقسمة على نفسها فانها لا تستطيع تحمل مسؤولية بكل قوة وكفاءة لمحاربة البطالة. لعل الذي قد يحدث هو انه الانشقاق يأخذ مفعوله على شكل أكثر عمقاً واذا بالتفرقة تزداد والهوة بين البرجوازية وبين العمال الأجانب والعمال النرويجيين يزداد. يحدث للطبقة العاملة نتيجة للزعة والبطالة التي يفرضها الرأسمالي. فلنقف سوياً في النضال ضد البطالة والظلمة! ■ العودة بين العمال النرويجيين والعمال الأجانب في النضال ضد البطالة! ■ نطالب بفتح مكتب مشترك للعمل لجميع العمال وبصرف النظر عن الجنسية! ■ اغلاق الفرع الخاص بالبرجوازية للعمال الأجانب! ضد البطالة. لان النضال ضد

دون أية مساعدة مالية. وهذا ايضا ما يحصل للعمال النرويجيين. اما الاسلوب الثاني: فهو تهديد الطرد من البلاد، ويبقى هذا التهديد معلقاً فوق رأس العامل الاجنبي اذا ظلمت عنده مدة البطالة. ويوجد ايضا اسلوب آخر وهذا يتعلق برفض العامل الاجنبي العمل المعطى له من قبل الفرع الخاص. ان رفض العمل الذي لا يليق به بالعمال الباعة عمه عمل جيد لكونه عمل قذر وحقير فهذا يكفي لكي تنهم السلطة الاجنبية العاطل على انه لا يليق القانون. وعندئذ يطلب منه مغادرة البلاد وهذا يعني الطرد. كل هذا، ومن وراء كل هذه الصعوبات المزروعة بطريقة العامل الاجنبي واحسب الطرد اللاتساعفي يطالب الحرب العمال الشيوعيين (ماركسي-لينيني) بغلق الفرع الخاص بالعمال الاجانب وفتح العمال الاجانب ففهم بالتساوي بالعائلة ومنع كل تمييز يارس ضد العمال العاطلين عن العمل وبصرف النظر عن الجنسية. ايضا يجب ان تقوم الترجمة لدى كل مكانب العمل العادية.

ان مكتب العمل التابع لمحافظة اوسلو واكرهوس يحتوي على فرع خاص بالعمال الاجانب. ولربما لقد اخذت كما من الدولة البلدية تفنن بدورها في فتح فرع خاص للعمال الاجانب في مكتب العمل. وكان وجود هذا الفرع الخاص صمم من اجل تسهيل مهمة العامل الاجنبي العاطل عن العمل. إلا ان الحقيقة من وجود هذا الفرع الخاص هو لفصل العمال الاجانب عن العمال النرويجيين. ان هذا الفصل التمييزي من قبل مكتب العمل، يؤدي الى تعصيب الودع للعمال الاجانب العاطلين عن العمل. وهذا الاسلوب في التمييز بين العمال الاجانب والعمال النرويجيين هو ليس لصالح العمال بصر النظر من الجنسية. فالنتيجة تصبح ان استنظام الفرع الخاص بالعمال الاجانب تخدم فقط اصحاب العمل والرأسماليين. دون من فخلد هذا الفرع لا يحصل العمال الاجانب إلا على العمل الحقيرة والاشاقة الاجنبي رغماً عنه منضلع عن العامل

KJELL GJERSETH,
Oslo Jern og Metall:

LO-leaders recommend modern slavery

Kjell Gjerseeth, one of the five delegates from Oslo Jern og Metall, said this about the immigration policy which the LO-leadership propagated at the Congress:

«The state-controlled group import which the LO-leadership supports, is nothing but modern slavery. At Stord Verft (shipyard) for example, the minutes now say: «One dispatch of 30 Yugoslavs arrived.» And when the short-term contract has expired: «One dispatch of 30 Yugoslavs returned.»

The Norwegian capital interests can rent labour power from all countries in the world for a limited period, and afterwards tell these foreign workers to go back to where they came from. Foreign workers with such conditions of employment have even lost the right to quit their job and apply for a new one. They have to serve one particular employer for a certain period and after that they have to scam. This is gross discrimination of foreign workers and an arrangement which only serves to create a spit between Norwegian workers and foreign workers. We must demand that the immigration stop and the visa-restriction be abolished and that it should be up to each individual worker — irrespective of which country he comes from — if he wishes to settle down in Norway. It is not the task of LO to regulate the labour-market for the capitalists in Norway, but it is obvious now that the LO-leadership has taken upon itself this task.»

LO-CONGRESS 22-27 MAY:

Undemocratic election rules have made the LO-congress traditionally a place where the top leaders of the trade union bureaucracy can frolic in reactionary resolutions, and where they have been able to secure their own privileges and positions without a word being uttered in protest. The picture shows the former heads of the LO, Tor Aspengren, the new chairman, Tor Halvorsen, Odd Høidahl and Einar Strand.

PÅL STEIGAN:
Oslo Jern og Metall:

LO-supp- ported group import is clearcut racism!

The LO-kongress adopted a new work program which is an open and unmistakable support to the government's chauvinist and racist policy on the foreign worker question.

Pål Steigan, one of the five delegates from Oslo Jern og Metall and chairman of AKP (m-l), quoted from the program:

«The trade union movement believes that the immigration of foreign employees has to be regulated and take place in organized forms and according to bilateral agreements.»

He continued: «What does this mean? Does it mean that Americans or Danes will be imported in groups of ten and ten according to an agreement between the Norwegian government and the American or Danish government? No, of course not. It means that workers from the third world will be imported to Norway as merchandise. This is clearcut racism.

Against this I have sent in a proposal to abolish the immigration stop and group import of workers.

Further on in the work program we can read: «Through law regulation and agreements one must secure that foreign employees have equal rights with Norwegians in all conditions.» This is not been practised by the LO-leadership today. On the contrary there is a compulsory tariff-fee for foreign workers in a number of working places in Norway today.»

Reactionary majority against the workers' interests

The work program of the national Federation of Labour, LO, adopted at det Congress 22-27th May, expresses full support to the immigration stop and recommends group import of foreign workers. These resolutions expose the reactionary character of the Congress, which traditionally has been completely controlled by the top leaders of the trade union bureaucracy.

This year, however, they were confronted with opposition. The five delegates from Oslo Jern og Metall (the Oslo section of the metal workers trade union) raised demands and proposals that had been sent to the Congress from the many trade unions all over the country.

On the other hand, the «responsible opposition» belonging to SV (Sosialistisk Venstreparti) and «NKP» (Norges «Kommunistiske» Parti) were among those who passed the reactionary work program with a standing applause.

Every fourth year LO holds its Congress. Here the political line for the organisation is drawn up and decided upon. This year the Congress passed a new work program, and elected a new leadership.

UNDEMOCRATIC ELECTION RULES

Thanks to undemocratic election rules, nearly all opposition is avoided. The delegates from the federations (240) in practice chosen by the top men of

the federations. The delegates from the districts (60) are also mainly picked out by the bosses themselves.

That is why the LO Congress is traditionally dominated by 100%-loyal members of the Labour Party (DNA), full time chairmen of the clubs within the unions, paid spokesmen and so forth, people that often have not touched a tool for years and years.

Oslo Jern & Metall is an exception to the election regulations. They have a

district election. This year the members in Oslo chose five delegates well known for their militant class struggle line. This shocked the LO-leadership. They tried to get the members to make the elections invalid, in order to debar the five. But their attempts were fruitless.

MAJORITY AGAINST FOREIGN WORKERS INTERESTS

Nobody except the five delegates from Oslo Jern & Metall raised the foreign worker question at the Congress. Nobody except the five defended the foreign workers' interests. There were many militant objections to a compulsory fee (tariffavgift) for unorganized workers, but only as long as it concerned Norwegian workers. Nobody except the five objected to the compulsory fee which is already deducted from foreign workers on group import today.

SV AND «NKP» — SAUNTERING ALONG AFTER THE BIG BOSSES

Delegates belonging to SV and «NKP», two small parties which call themselves «socialists» and even «communists», were presented as some kind of

«responsible opposition» at the Congress. This so-called opposition distinguished itself first and foremost by the fact that it did not raise one single proposal of a progressive character, sent in from the grass-root level.

Together with the Labour Party (DNA) this «opposition» voted for the reactionary work program, and against demands from the grass-root level, for instance concerning security for workers and better compensation for work injuries, and demands to ban the nazi party Norsk Front which openly propagates racism.

THE STRUGGLE WILL CONTINUE

The struggle for the grass-root proposals will continue, in spite of the resolutions adopted at the LO Congress.

Against the privileged bosses within the trade unions and LO, against the false «worker leaders» in SV and «NKP» who do their best to lead the class struggle astray. Workers in Norway, irrespective of nationality, have to join the trade unions together and make them their own fighting organisations. Norwegian workers and foreign workers must stand together in the trade unions on a militant line of class struggle.

CRITICISM OF THE GOVERNMENT'S IMMIGRATION POLICY rejected with support from SV and «NKP»

Section 2-10 of Norsk tjenestemannslag (NTL — the state employees trade union) had proposed a sharp criticism of the government's immigration policy to the LO Congress. Delegates belonging to SV and «NKP» did not hesitate to vote for the trade union board and the LO-leadership's proposition: «Not adopted».

The proposal which they rejected, reads as follows:

«The LO Congress sharply criticises the immigration policy that the government and the majority in parliament have adopted. The immigration stop and now this autumn, a compulsory visa for Pakistanis, implies that Norway in practice

follows an immigration policy that is directed against workers from the third world and thus functions in a racist way. The arrangement with group import of foreign workers implies a serious weakening of the foreign workers' rights in Norway. This

form for slave contracts is also an insult to the trade unions.

Workers from other countries coming to Norway, must be actively supported against racist persecution. A ban on the nazi party «Norsk Front», and an effective and hard reaction from the authorities against all forms of racial discrimination, are demands that the trade union organisation cannot give on.

LO is of the opinion that international solidarity is inseparably linked to the struggle for the foreign workers interests

in Norway. The Congress therefore wants to sharply criticise the conduct of Skog & Land (the trade union of the workers at Norsk Champignon. Ed.) in connection with the conflict at Norsk Champignon. If the trade unions do not themselves take the foreign workers interests seriously and reject all tendencies of complacency within their own ranks, this is in reality a capitulation for the racists.»

HVA MENER DU OM VISUM-TVANGEN?

Torbjørn Berntsen, stortingsmann for regjeringspartiet DNA som er ansvarlig for innføring av visumtvangen.

— Viseringsplikten for pakistane ble innført ut fra hensynet til pakistane selv. Boligmangelen for norske og andre er stor og den rammer alltid de svakeste gruppene sånn som fremmedarbeiderne.

Jeg er klar over at en pakistaner som bare ser det prinsipielle i dette vil føle det diskriminerende, men realiteten er at det var en særlig stor tilstrømning av pakistane.

Leidulf Digrenes, advokat:

— Jeg har den siste tida fått mange henvendelser fra pakistane som vil ha hjelp til å få familien hit. Visumtvangen kom jo for å stoppe familieinnvandring, og det er ikke lett for en pakistaner å kjempe mot norske myndigheter og lovverket.

Når regjeringa opphevet avtalen om viseringsfrihet fra oktober i fjor, gjorde de det uten å opprette noen ny avtale. Da trer automatisk visumtvang i verk. Opphevinga av en slik avtale er usædvanlig etter internasjonal praksis.

Dag Øseth, tidligere klubbformann ved Granfos Bruk:

— Pakistane på jobben føler seg som fengselsfanger løslatt på prøve. Myndighetene gjør alt for å hindre dem i å oppnå de mest elementære menneskerettigheter. Det verste til nå er visumtvangen og returvisumordninga. Den ble innført bare for pakistane, og det er langt fra tilfeldig. Pakistane var ei gruppe som ikke fant seg i å ha konene og unga på den andre siden av kloden. Regjeringa lovet familiegjennforening, men når pakistane tok dem på ordet så vi hvor mye sanne løfter er verdt.

VISUMTVANG FOR PAKISTANERE:

NORSK VISUMKONTOR I PAKISTAN:

Regjeringa vil unngå «kjedelige episoder» her i landet

Fra 1. november 1976 er det oppretta et eget visumkontor i Pakistan. Det har aldri tidligere eksistert noen norsk utenriksstasjon bare for behandling av visumsøknader. Opprettinga av kontoret henger sammen med innføring av visumtvang for pakistane til Norge.

Ved hjelp av dette kontoret håper regjeringa å unngå reaksjoner og kritikk her hjemme mot den rasistiske innvandringspolitikken og mot fremmedpolitiet som nidkjært håndhever regjeringas politikk.

Offisielt heter det så vakkert at regjeringa ønsker «familiegjennforening». For pakistanske familier har de gjort denne gjennforeninga så vanskelig som mulig. Men de «kjedelige og vanskelige episodene» er flytta vekk fra fremmedpolitiet på Fornebu og norsk offentlighet, til visumkontoret i Islamabad i Pakistan.

For at en pakistansk familie skal kunne gjennføres i Norge, må familieforsørgeren ha fast

jobb og familiebolig. Men familiebolig kan han ikke få gjennom kommunen uten at han allerede har familien her.

Det vil si at han må skaffe seg bolig på «det åpne markedet», og det er minst like vanskelig og dyrt for han som for andre arbeidere. I tillegg til de vanskene som er felles for alle bolig-søkende, møter han rasisme og forsøk på å utnytte det at han er ukjent med lover og rettigheter i Norge.

HUNDRE MILS REISE FOR VISUM

Hvis han likevel greier å få tak i bra nok bolig, kan kontoret i Islamabad kontaktes. Her må en

møte opp personlig, og hvis familien bor for eksempel i den største byen i Pakistan, Karachi, er turen til Islamabad drøye 100 mil hver vei. Eller som fra Oslo til Mo i Rana.

Ved første gangs vitsett blir du plassert på ei venteliste og etter ei tid blir du innkalt på nytt, til «intervju». Hun, for det vil så godt som alltid si kona, har oftest svært mangelfulle engelsk-kunnskaper. Ingen kan misunne henne et kryssforhør hos den norske politimann og visum-attache Sjur Torgersen. Han har lang erfaring med avvising av fremmedarbeidere fra tida ved Asker og Bærum politikammer som står for kontrollen på Fornebu flyplass.

Til Aftenposten 12. mai i år forteller Arve Nygård, som for tida er Torgersens stedfortreder, at opplysningene som gis i intervjuet blir «sjekket» i samarbeid med pakistanske myndigheter.

Deretter går opplysningene til Norge for dobbeltsjekking hos fremmedpolitiet. Til slutt kan så saka sendes tilbake til Pakistan, og visum for gjennforening av familien kan skrives ut. I denne mølla ligger for tida over 200 søknader, og søkerne må regne med ei ventetid på over et år.

FUNGERER ETTER HENSIKTEN

Når samme Nygård uttaler til Aftenposten at «jeg har innrykk av at ordningen fungerer meget bra», sikter han til to sider ved kontorets virksomhet. Det kan som han sier «foreta den nødvendige kontroll av familieforholdene» i samarbeid med pakistanske myndigheter, og «vi unngår kjedelige og vanskelige episoder her hjemme».

Slik forsøker regjeringa å dekke over følgene av den diskriminerende visumtvangen som er pålagt pakistane, og dempe kritikken av innvandringspolitikken.

Straffen for å ville leve med familien

Ordninga med visumtvang for pakistane ble innført den 15. oktober ifjor. Da hadde innvandringsstoppen vart i et og et halvt år, men den fungerte tydeligvis ikke godt nok for staten og kapitalistene.

Offisielt går regjeringa inn for at fremmedarbeiderne skal gjennføres med familien. Men kapitalen er ikke tjent med familieinnvandring, den trenger bare arbeidsføre, voksne menn som kan innkvarteres i hybelbygg og brakker.

Pakistane handla i samsvar med regjeringas løfter om å gjennføre familiene. De ble straffa med visumtvang.

I Stortingsmelding nr. 107 (1975—76) sier regjeringa: «Forholdene må legges til rette for at de som innvander skal kunne leve sammen med sine familier.» Det fantes mulighet for fremmedarbeidere til å få familien med hit også etter at innvandringsstoppen ble innført. Men det forutsatte en boligstandard som bare de færreste kunne greie å oppnå. Og regjeringa gjorde lite eller ingenting for å hjelpe dem å løse disse boligproblemer.

FAMILIEINNVANDRING, TROSS VANSKENE

I denne situasjonen trossa mange innvandringsstoppen og tok familien hit på «ulovlig» vis. De som hadde muligheter for å skaffe seg skikkelig bolig, satte sjølsagt alt inn på det. Pakistane var den innvandringsgruppen som kanskje satte mest på å få familien hit.

Istedenfor å bedre boligforholda slik at alle kunne gjennføres med familien på «lovlig» vis, svarte regjeringa med å innføre visumtvang for pakistane.

RETURVISUM — EN EKSTRA DISKRIMINERING
Ordninga med returvisum kommer i tillegg. En pakistaner som har bodd i Norge i årevis på varig arbeids- og oppholdstillatelse, må likevel skaffe seg returvisum fra Norge om han så bare skal på en dagstur til Sverige eller Danmark.

Hvis han er reist heim til Pakistan, har han ingen mulighet for å få oppholdet forlenga utover den fastsatte datoen. For returvisumet kan bare forandres av utstedende myndighet i Norge, og han rekker ikke å få svar på søknaden før fristen for oppholdet utafor Norge er løpt ut.

STUDY COURSE FOR FOREIGN WORKERS

MARXISM—LENINISM MAO TSETUNG THOUGHT

Elementary course
2nd printing, now with a guide for leaders of study groups

Pamphlet from ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI (m-l) (AKP(m-l))

Basic course in marxism-leninism Mao Tsetung's Thought for foreign workers, 2. printing. The course is in English, and contains important extracts from the works of the Communist Classics, a declaration from AKP(m-l) on the immigration stop, and pronouncements from AKP(m-l) on social imperialism, etc. Total number of copies now 500.

The entire course costs kr 20,-. The study pamphlet by itself costs kr. 5,-.

Available in the October bookshop and from I. Tronsmo in Oslo. (For local bookshops, see p. 8)

Egne fremmedarbeiderseksjoner

(Forts. fra side 4)

PAKISTANSKE LEDERE I REGJERINGSTOGET

Foran 1. mai i år la DNA og Samorg-toget stor vekt på å få tilslutning nettopp fra fremmedarbeiderne. Akram-gruppa slutta raskt opp om regjeringstoget. I denne situasjonen, like før 1. mai, vant et opportunistisk og prinsipiøst standpunkt flertall innafør PWWU (reg)s ledelse. På tross av at foreningas talsmann gang på gang har uttrykt de samme standpunktene som parolene i Faglig 1. maifronts fremmedarbeiderseksjon, vedtok de å gå i Samorg-toget, sammen med den reaksjonære Akram-gruppa. Etter alt å dømme var hovedmotivet redselen for å møte nyhets om «kommunisme» og liknende foran det forestående valget i den pakistanske nasjonale foreninga.

I Samorgs tog deltok det derfor omlag 50 pakistanske arbeidere, halvparten fra PWWU (reg.) og halvparten fra Akram-gruppa. Massen av pakistanske arbeidere, som støtter Faglig 1. maifronts krav og paroler, ble i denne situasjonen passivisert og stående utafor alle demonstrasjoner. Mange av dem kom til Grønlands torg, endel gikk i toget, men de fleste ble stående igjen på fortauet fordi de ikke fant lederne sine i toget.

Og de var til gjengjeld i regjeringstoget, sammen med Oddvar Nordli og de pampene som har innført innvandringsstoppen, innført visumtvang for å hindre gjennforening av familier, kort sagt sammen med dem som organiserer diskrimineringa av fremmedarbeiderne i Norge. Det er enhver arbeidets rett og plikt å si sin klare mening om en slik handling.

BRYNJULF MUGAAS, RØD VALGALLIANSE: Stortingsvalget angår også fremmedarbeiderne

«Sjøl om fremmedarbeiderne i Norge foreløpig er nekta stemmerett, er det viktig at de deltar i valgkampen sammen med oss,» sier Brynjulf Mugaas.

Han er industriarbeider og står først på Rød Valgallianses liste i Oslo.

«Rød Valgallianse er en revolusjonær allianse mellom uavhengige sosialister og AKP(m-l). Vi deltar i valget fordi det er en utmerket anledning til å føre ut en revolusjonær politikk, til å propagandere for en sosialistisk revolusjon og proletariats diktatur, for internasjonal solidaritet og mot krigsfaren som truer fra de to supermaktene. Denne politikken angår hele arbeiderklassen i Norge, uansett nasjonalitet. Derfor oppfordrer vi fremmedarbeidere til å bli aktivt med i Rød Valgallianses valgkampgrupper.»

— Borgerskapet forsøker å framstille valget som en viktig begivenhet som garanterer arbeiderklassen makt og innflytelse. Som om det at vi kan få stemme hvert annet år betyr at folket har makt.

De gjør valget til en kampanje for å dekke over at vi lever under borgerskapets diktatur her i landet, at det er kapitalisme og at Stortinget er et redskap for kapitalen.

Vi vil kjøre fram arbeiderklassens kampsaker i valgkampen og tvinge borgerskapet og de borgerlige arbeiderpartiene til å ta standpunkt og avsløre hvorvidt de stiller seg.

Borgerlige arbeiderpartier

«Det blir ofte framstilt som om valget står mellom en borgerlig eller en sosialistisk regjering. Arbeiderpartiet (DNA) og Sosialistisk Venstreparti (SV) blir regna som sosialistiske partier. Men du kaller disse to partiene for «borgerlige arbeiderpartier». Hva mener du med det?»

— Arbeiderpartiet har sittet som garantist for det kapitalistiske samfunnet i førti år med sin såkalte «arbeiderregjering». De er ansvarlige for bruk av tvangslover, domstol og politi mot streikende arbeidere. De er ansvarlige for fremmedpolitiet

overgrep og trakassering. De har innført visumtvangen for pakistane. De har innført innvandringsstopp og åpna for gruppeimport i stedet, slik at oppholdstilstanden er begrensa til en bestemt jobb, og fremmedarbeideren har valget mellom å godta forholda som de er eller reise hjem. Gruppeimporten fører til slavekontrakter og rettsløse forhold for fremmedarbeiderne. Kort sagt, de angriper både norske og utenlandske arbeideres interesser. De er arbeiderklassens fiender.

SV er et haleheng til DNA

— Det såkalte Sosialistisk Venstreparti (SV) er et haleheng og en støttespiller for Arbeiderpartiet. De har en viktig oppgave med å spre illusjoner om at DNA virkelig er et arbeiderparti, «en del av arbeiderbevegelsen» som de sier. SV slår om seg med sosialistiske fraser, men er i virkeligheten like fiendtlig innstilt til arbeiderklassens og alle undertrykte folks kamp som DNA. De støtter for eksempel bruken av kubanske leiesoldater i Angola. De dekker over og forsvare den imperialistiske supermakta Sovjets press mot Norge, for eksempel i spørsmålet om delelinja mellom de to landa i Barentshavet og om den norske suve-

reniteten på Svalbard. For fremmedarbeidere er det også viktig å være klar over at de støtter innvandringsstoppen.

— Det er om å gjøre for oss å avsløre disse borgerlige arbeiderpartiene, garantistene for borgerskapets makt. Eller borgerskapets sersjanter i arbeiderklassen som Lenin kalte det.

«RV har krevd stemmerett for fremmedarbeiderne. Hvorfor?»

— Fordi de lever i dette landet, de er en del av arbeiderklassen og stemmeretten er en del av de rettighetene som arbeiderklassen har kjempa seg til. Før måtte en ha eiendom får å ha stemmerett.

Alle de demokratiske rettighetene vi har, er resultater av arbeiderklassens kamp. Vi er for at hele arbeiderklassen skal ha del i disse rettighetene som vi har vunnet.

«Hva kan det bety for fremmedarbeiderne om RV får representanter på Stortinget?»

— Dersom vi skulle få representanter på Stortinget, ville vi bruke Stortingets talerstol til å avsløre det borgerlige parlamentet og vise arbeiderklassen at det ikke er deltakelsen i Storting og kommunestyre som løser problemene hverken for norske eller utenlandske arbeidere. Det avgjørende er kampen de sjøl fører.

Vi kan ta opp og sette søkelyset på tingene og være med på å presse myndighetene til å bedre på forholda.

Talsmenn for arbeiderklassen.

— I bystyret i Oslo hvor vi har en representant, har vi som det eneste partiet satt fingeren på den diskriminering av fremmedarbeidere som foregår på bolig-sjefens kontor. Dette gjorde vi etter at vi hadde besøkt fremmedarbeidere og sett hvordan de bodde og hørt hva de hadde opplevd. Slike saker er pinlige for borgerskapet som ønsker å framstå som liberale antisister og venner av den 3. verdens folk.

Vi har også tatt opp skolesituasjonen for barna til fremmedarbeiderne i Oslo, og avslørt at flere hundre ikke fikk den undervisninga de hadde krav på.

I Odda har RVs representant i kommunestyret tatt opp de elendige boligforholda som bedriften DNN Aluminium byr fremmedarbeiderne, og anklaga bedriften for å utnytte fremmedarbeidernes frykt for å miste jobben som gjorde at de ikke våget å klage.

Slik kan en RV-representant bli en effektiv talsmann for arbeiderklassen, aldri gi borgerskapet fred, aldri la dem skjule seg bak et røykteppe av velvalgte fraser om hvor glade de er i fremmedarbeiderne.

Delta i Valgkampgrupper

— Vi organiserer valgkampen med valgkampgrupper som propaganderer RVs politikk overfor arbeiderklassen, i boligstrøk, blant kvinnene og ungdommen, overalt.

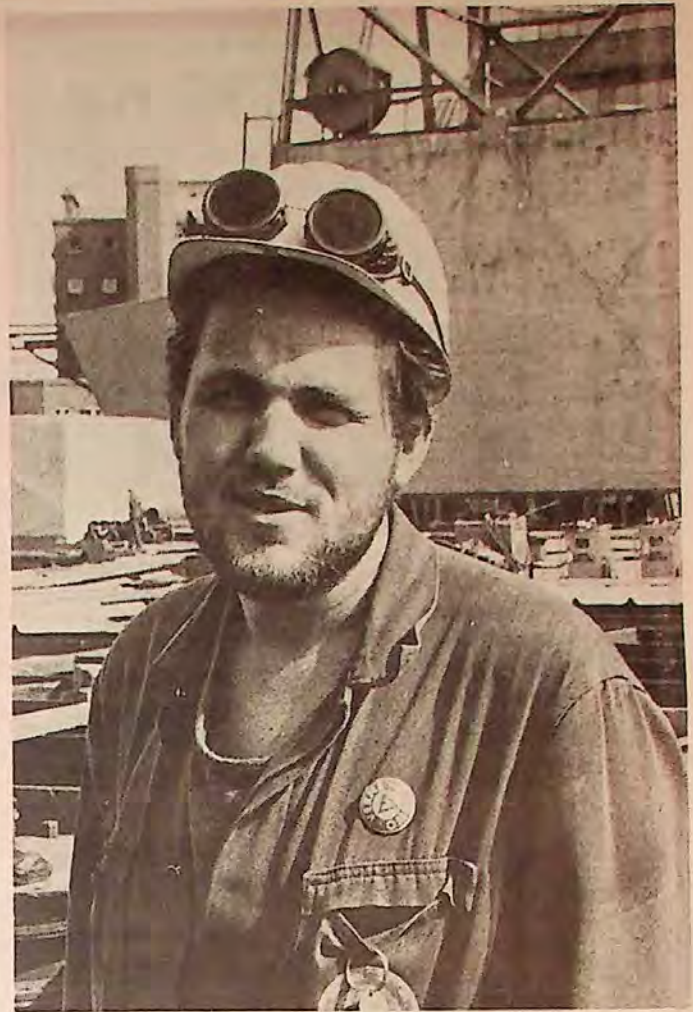
Vi mener det er viktig at fremmedarbeiderne deltar i disse gruppene.

«Men vil ikke mange fremmedarbeidere være redde for å 'blande seg' i norske saker om de blir aktivt med i valgkamparbeid?»

— Rød Valgallianses politikk er viktig for hele arbeiderklassen. Vi må stå sammen, på tvers av nasjonale skiller, i kampen for den sosialistiske revolusjonen og mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet som forbereder verdenskrig.

Forklar arbeidskameratene om forholda for fremmedarbeiderne

Både norske og utenlandske arbeidere er utbytta av det norske borgerskapet. Men fremmedarbeiderne møter i tillegg en særskilt form for utbytting. De er jevnt over dårligere betalt, bor dårligere og får dårligere jobber enn norske arbeidere. De blir trua med utvisninga og de blir utsatt for rasistisk hets av

BILDET: Brynjulf Mugaas står som førstemann på Rød Valgallianses liste i Oslo. Han oppfordrer fremmedarbeidere til å bli aktivt med i RVs valgkampgrupper.

mange slag. Det er viktig at norske arbeidere blir klar over denne ekstra utbyttinga, og tar fremmedarbeidernes problemer alvorlig. Derfor oppfordrer vi fremmedarbeidere til spesielt å ta opp slike ting med sine norske arbeidskamerater, forklare dem forholda og dermed bedre forståelsen. Dette er viktig for å utvikle og styrke enheten mellom

norske og utenlandske arbeidere.

Uten en enhetlig, sterk og kampinnstilt arbeiderklasse vil verken norske eller utenlandske arbeidere i Norge kunne oppnå noe. Det er ikke snakk om «norske saker». Vi fører samme kamp mot samme fiende, kampen mot borgerskapet og for sosialismen.

Hva skjer ved Stortingsvalg?

Hvert fjerde år er det stortingsvalg i Norge. Stortinget er det norske parlamentet. Her blir borgerskapets lover vedtatt og her blir hovedlinjene for regjeringas politikk lagt fram og godkjent.

Arbeiderne i Norge fikk stemmerett etter langvarig kamp. Først ble det stemmerett for menn, i 1898, og så for kvinnene i 1913. I dag har alle norske statsborgere over 20 år stemmerett. Rød Valgallianse har krevd at også fremmedarbeiderne i Norge skal ha stemmerett. Arbeiderklassens demokratiske rettigheter her i landet skal også gjelde for dem.

Foran valget setter partiene opp lister over kandidatene sine til Stortinget i hvert fylke. (Et fylke er en landsdel med egen administrasjon. Landet er delt i 20 fylker.)

På valgdagen betyr stemmeretten at du kan slippe lista til det partiet du vil støtte, ned i

stemmeurnen. Hvert fylke har et bestemt antall plasser i Stortinget som blir fordelt etter stemmetalla de forskjellige partiene får i fylket. Ialt blir det valgt 155 representanter fra hele landet.

Det blir ofte framstilt som om valget står mellom en borgerlig og en sosialistisk regjering. Arbeiderpartiet (DNA) som regjerer nå, og Sosialistisk Venstreparti (SV) blir kalt sosialistiske. I virkeligheten er alle partiene som er på Stortinget i dag borgerlige. De står sammen om å forsvare kapitalens makt, og de er motstandere av den sosialistiske revolusjonen. Norge har etter krigen hatt både «sosialistiske» og «borgerlige» regjeringer, men politikken har alltid vært den samme: Støtte til kapitalismen, til imperialist-maktens interesser i Norge og til norsk imperialism i andre land.

oversettelser til flere språk, og det vil bli lagt vekt på saker av særlig interesse for fremmedarbeiderne i diskusjonene.

Det har vært arrangert slike leire siden 1967, og de har betydd mye for utviklinga av den revolusjonære bevegelsen i Norge. Hver sommer samles tusener av progressive for å diskutere de mest brennende politiske sakene.

MANGE FREMME-ARBEIDERE PÅ LEIR I FJØR

I fjor deltok for første gang fremmedarbeidere organisert i en egen «brigade» på disse leirene. Dette var svært vellykka. Også i år er det lagt opp til en egen fremmedarbeiderbrigade på Tromøya i tida 9. 16. juli. Det er også fullt mulig for fremmedarbeidere å delta på en av de andre Rød Front sommerleirene. Kutt ut andre planer og meld deg på en revolusjonær sommerleir.

HOVEDTEMAER PÅ LEIRENE.

I år blir disse tre sakene hovedtemaer: 1. Er det mulig å føre folkekrig mot ei supermakt i Norge? 2. Revolusjonær faglig politikk og 3. Stortingsvalget 1977.

ER DET MULIG Å FØRE FOLKEKRIG MOT EI SUPERMAKT I NORGE

Supermaktene USA og Sovjet kjemper i dag om verdens herredømme. Alle verdens folk står i dag overfor krigstruselen i dag overfor krigstruselen. Derfor er det viktig å diskutere hvordan vi skal møte den. På leirene vil vi trekke inn lærdommene fra

folkenes frigjøringskrig i Kina, Vietnam, Kampuchea og Albania.

REVOLUSJONÆR FAGLIG POLITIKK.

Landsorganisasjonen (LO) er fellesorganisasjonen for de fleste fagforeninger, og den største og viktigste organisasjonen for arbeidere i Norge. Ledelsen i mange fagforeninger og i LO sentralt er i dag dominert av Arbeiderpartiet og deres medløpere i Sosialistisk Venstreparti og det såkalte Norges «Kommunistiske» Parti. (Se også artiklene om LO-kongressen annet sted i denne avisa). Diskusjonene om faglig politikk tar sikte på å utvikle opposisjonen mot disse borgerlige «arbeiderpartiene». Det blir også viktig å diskutere hvordan vi skal styrke den proletariske internasjonalismen i fagbevegelsen, og hvilken betydning fagforeningene har i kampen for den sosialistiske revolusjonen.

STORTINGSVALGET 1977

Vi vil diskutere hvordan vi skal styrke Rød Valgallianse, det revolusjonære alternativet ved valget. Det er viktig at også fremmedarbeidere er med på å utvikle og propagandere for Rød Valgallianses politikk. Du kan lese mer om dette i intervjuet med Brynjulf Mugaas, førstemann på Rød Valgallianses liste i Oslo, på denne sida.

BILDET: Fra den internasjonale sommerleiren i 1975. (Foto: Klassekampen)

Reis på revolusjonær sommerleir!

I sommer blir det arrangert Rød Front sommerleire på en rekke steder i landet. En Rød Front-leir er den beste kombinasjon av ferie, politikk og kameratslig samvær du kan tenke deg. Leirene, som arrangeres av AKP(m-l), er åpne for alle progressive. På leir får du en fin anledning til å stifte nærmere bekjentskap med den revolusjonære bevegelsen.

I år som i fjor blir det egen brigade for fremmedarbeidere på en av leirene, ved Tromøya 9.-16 juli. Her vil det bli sørga for

RØD VALGALLIANSE I KOMMUNESTYRENE

Disse kan du ta kontakt med hvis du har saker du vil de skal ta opp i kommunestyre eller bystyre:

Odda: Vidar Våde
Oslo: Ellen Pedersen
Tromsø: Hermann Kristofersen.
Trondheim: Otto Bjelland

RV i Oslo har kontortid i Øvre gt. 7, tlf. 02/35 22 50 mandag til fredag kl. 16-17, lørdag kl. 10-12.

I. Tronsmo a/s**BØKER • PLAKATER • PLATER**
Kr. Augusts gt. 19, Oslo 1. Tlf. (02) 20 25 09

طرسمو ا/س هي مكتبة متخصصة في الادب التقدمي والاشتراكي وفي هذا الوقت يمكننا ان نقدم الادب.

I. Tronsmo a/s ist ein Spezialbuchladen progressiver und sozialistischer Literatur. Schallplatten und Posters sind auch erhaltbar. Zur Zeit haben wir Werke auf

I. Tronsmo a/s is a specialist bookshop for progressive and socialist literature. We also stock a wide selection of posters and gramophone records from abroad. At present we have literature in

ای تمرون مو-اے-ایس-
کتابوں کی دکان ترقی پسند
اور سوشلسٹ کتابوں کی
فروخت کیلئے مشہوریت رکھتی
ہے۔ اس وقت کتابیں،
گراموفون ریکارڈ اور پوسٹر
ایڈوربان میں دستیاب
ہیں۔

العربية.....
Arabisksk.....
Engelsk.....English
Fransk.....Francois
Hindi.....हिन्दी
Islandsk.....Islandsk
Norsk.....Norsk
Serbisk.....Srpskohrvatski
Spansk.....Español
Swahili.....Swahili
Turkisk.....Türkçe
Tysk.....Deutsch
Urdu.....اُردو

OKTOBER-BOKHANDELEN HAR LITTERATUREN DU TRENGER

BERGEN:
Nygårdsgt. 45

BODØ:
Sandhorngt. 9b

DRAMMEN:
Tollbugt. 26

FREDRIKSTAD:
Asylgt. 2

HALDEN:
Garvergt. 17

HAMAR:
Storhamargt. 11

HORTEN:
Asylgt. 2

KONGSVINGER:
Storgt. 23

KRISTIANSANDS:
Hjørnet Holberggt./
Wergelandsgt.

LEVANGER:
Sjøgata 28

LILLEHAMMER:
Gamlevegen 110

MOIRANA:
Ar Meyersgt. 31

MOSS:
Fjordveien 13

NESNA:
Elevheimen, Lærerskolen

NOTODDEN:
Kongsbergvn. 28

ODDA:
Rørdalsveien 113

PORSGRUNN:
Storgt. 183

STAVANGER:
Møllegata 69.

TRONDHEIM:
Kongensgt. 29

TROMSØ:
Grønneg. 35

TØNSBERG:
Presteg. 8

VÅGAN:
Solheim, Svolvær

ÅLESUND:
Borgundveien 3

Åpningstida

— se lokalt

KINA-BUTIKKEN PANDA

Bøker, hefter og blader
på mange språk
Plakater og plater
Frimerker, blyanter, kulepenn
Papirklipp, silkevevde fargetrykk

Leketøy, kurvarbeider
Spisespinner, tekopper
Kinesisk te og matvarer

PANDA - KINAIMPORT A/S
Vennskapssambandet Norge - Kina
St. Olavsgt. 21c (vis a vis Helserådet)
Hverd.: 9-17, lørd.: 9-14, tlf. 11 00 57

Klassekampen has interviewed the leaders of the Labour office for «non-Norwegians» as the sign on the door says. This office was officially established as a «spesial offer» for foreign workers, but the foreign workers themselves regard it as a recruitment office for extra cheap labour.

We also asked foreign workers about their experiences with the office.

70-80 % of the foreign workers are sent to badly paid jobs in restaurants and hotels. The leader of the office, Asheim, explains this by saying that they have to «follow the easiest way out».

«We are treated as idiots», say the foreign workers. One of them had to wait for half an hour while the clerk phoned his girl friend. Afterwards he turned to the foreign worker: «— sorry, but there are no jobs for you!»

The labour office doesn't even react, when people are refused jobs for obvious racist reasons. «We cannot force the employer to hire anyone», says the other representative of the office, Spjøtvoll.

One foreign worker explains why he left his previous job and has now gone unemployed for over a month: «Every day for two years two of the boys came up to me and said «go home, you bloody Pakistani». When I complained to the foreman, he said that I could quit the job if I didn't like it.»

The foreign workers usually get temporary jobs, which means that in between they go unemployed for periods. This unemployment however, is only partially registered. The foreign workers don't use the labour office, partly because they are maltreated there, and partly because they fear expulsion if they are registered as unemployed over time.

The Labour office is not a «special service» for the 70.000 foreigners in Norway, although that is what the official name indicates. It provides the capitalists with extra cheap labour power from the third world and South and East Europe. It is clear that the practice of this office is discriminative.

It should therefore be closed down.

FREMMEARBEIDERE OM SÆRKONTORET:

«Et bedre tilbud? — Bare tull!»

Klassekampen stilte en morgen klokka halv åtte utafør arbeidskontoret for utlendinger. Noen fremmedarbeidere fra Pakistan satt og venta på gulvet utafør døra. De hadde lagt ut aviser å sitte på. Denne dagen var det få der, ellers kan det ofte være kø langt ut på gata. Vi spurte dem hva de syntes om at det er oppretta to arbeidskontorer, et for nordmenn og et for utlendinger.

— Det kan gå an å dele opp arbeidskontoret i forskjellige avdelinger rent faglig, men når man deler et kontor etter nasjonalitets-skiller, da går det for langt! Dette er diskriminering, og ikke noe annet. Det er bare tull å si at det er et bedre tilbud for oss.

VILLE IKKE TA VASKEHJELP-JOBB MISTA TRYGDEN

— Jeg har gått arbeidsløs i tre måneder nå. Jeg får ingen arbeidsløshetsstrygd fordi jeg nekta å ta en jobb som vaskehjelp i et kjøkken. Jeg kan ikke ta en så dårlig betalt jobb. Der får man 18 kroner i timen. Før jobbet jeg i en kjøtt-fabrikk, der fikk jeg 30 kroner i timen.

«LIKER DU IKKE RASISME KAN DU SLUTTE»

— Jeg gar gått arbeidsløs i én måned. Jeg måtte slutte i den gamle jobben fordi jeg ikke orket den rasistiske hetsen som var der. Hver dag i 2 år kom to gutter bort til meg og sa: Reis hjem, jævla pakistane! Hva gjør du her? Reis hjem! Jeg klaget til formannen, men han sa bare at det ikke var hans oppgave å passe på guttene. Han kunne ikke kontrollere dem, sa han. Og så sa han at hvis jeg ikke likte jobben, så kunne jeg jo bare slutte.

VI ARBEIDERE MÅ STÅ SAMMEN

— Det er dumt at arbeidere skal slåss mot hverandre i stedet for å stå sammen mot arbeidsgiveren som får oss alle. Norske arbeidere må forstå at vi også er arbeidere, og stå sammen med oss.

**DISK
å ha**

«Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling» ligger på Lilletoget 1, 7. etasje. Åpent mellom 9.30 og 14.00. Offisielt heter det at dette særkontoret for fremmedarbeidere er opprettet for å gi dem en bedre service. Men i praksis fungerer det som et rekrutteringskontor for hotell og restaurant. Fremmedarbeiderne sjøl opplever det som åpen diskriminering å ha adskilte arbeidskontorer.

— Vi blir behandla som idioter, sier de.

Det spesielle arbeidskontoret for fremmedarbeidere har liten kapasitet og kort åpningstid. Kontoret har 9 ansatte hvorav 3 formidlere skal gi fremmedarbeidere individuell service, som det heter. Kl. 8.00 åpner man for å dele ut kølapper til de som står i kø utafør. Deretter stenger kontoret, og åpner ikke før 9.30. Da har arbeidskontoret for norske statsborgere vært åpent i en time. Mens fremmedarbeiderne ennå står og venter på gata, går de norske arbeidssøkerne igjennom listene. Frem-

• Det er omlag 70.000 utenlandske arbeidere i Norge. 5.000 av disse er pakistane. I såkalte «Servicekontoret for utlendinger» som et svar på at 700 pakistane er registrert som arbeidsløse.

• I Samme slengen nevner han visumtvang for pakistane. Dermed sin rette sammenheng. Det er ikke lenger, men et ledd i regjeringens politikk.

• «Man må velge minste motstand» forklaring på at 70-80 % av jobbene i hotell og restaurant.

• «Arbeidsgiveren må få noen å stå på i stedet for å stå sammen mot arbeidsgiveren som får oss alle. Norske arbeidere må forstå at vi også er arbeidere, og stå sammen med oss.

Teksten som går over bretten,
kan leses bedre på siste side

KRIMINERING spesialkontor for UTLENDINGER

medarbeiderne får ta det som blir igjen.

ARBEIDSLØSHET RAMMER HARDT

Det er stor arbeidsløshet blant fremmedarbeiderne, men bare ca 100 er registrert. Dette fordi det er mange som aldri kommer innom dette kontoret, dels på grunn av den behandling de får der, dels på grunn av redsel for å bli registrert som arbeidsløse.

Fremmedarbeiderne blir som regel tilbudt korttidsjobber. Dette gjør at de går arbeidsløse med jevne mellomrom. Arbeidsløshetsstrygdens størrelse avhenger av forrige års fortjeneste. Fremmedarbeidere blir ofte underbetalt og får tilsvarende lav trygd. En pakistansk arbeider som hadde gått mye arbeidsløs måtte for eksempel greie seg med 260 kr i uka i trygd.

Arbeidsløshet rammer alle arbeidere hardt, uansett om de er nordmenn eller pakistane. Men fremmedarbeidere rammes ekstra hardt fordi de i tillegg er trua av utvisning om de går lenge uten arbeid.

REKRUTTERINGSKONTOR FOR HOTELL OG RESTAURANT

«Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling» sender 70-80% av fremmedarbeiderne videre til ukvalifiserte jobber innfor hotell og restaurant. Hvis de nekter å ta de jobbene de blir tilbudt, mister de retten til arbeidsløshets-trygd. Det samme gjelder for nordmenn, men praksis viser at reglene blir håndhevd ekstra strengt overfor fremmedarbeiderne.

En pakistansk arbeider ble for eksempel tilbudt jobb som vaskehjelp i et restaurantkjøkken. Han fikk vite at dersom han ikke tok jobben ville han ikke få noen arbeidsløshets-trygd. Da han reagerte på dette og spurte hvorfor ikke nordmenn ble tilbudt slike jobber, fikk han til svar at det var fordi nordmenn ikke ville ha dem. For ham som var fremmedarbeider var det ikke noe valg i det hele tatt.

BEHANDLA SOM IDIOTER

Fremmedarbeidere Klassekampen har vært i kontakt med sier at de blir behandla som idioter på arbeidskontoret. Formidlerne er overlegne og har en belærende og nedlatende holdning.

En fremmedarbeider som hadde gått arbeidsløs lenge fikk en dag sitte og høre på mens formidleren snakket i telefon med sin venninne. Etter en halv time snudde formidleren seg mot ham og ristet på hodet - nei, det var dessverre ingen jobb for ham i dag! Mange fremmedarbeidere som har opplevd liknende ydmykende behandling, unngår kontoret og prøver å skaffe seg jobb på egen hånd i stedet.

Samtidig har fremmedarbeiderne ingen støtte å vente fra dette særkontoret når de blir utsatt for rasistiske overgrep fra arbeidsgivere. En utdannet kelder ble sendt til en restaurant som hadde avertert etter en kelder. Da arbeidsgiveren fikk

se at han var pakistaner, ble han nekta jobben! Arbeidskontoret for utlendinger har aldri reagert mot slike overgrep.

Fremmedarbeiderne reagerer også på at det ofte blir sendt tre-fire samtidig til bedrifter som bare har søkt etter én arbeider.

DET KALLES ET SPESIALTILBUD

Det såkalte «Servicekontoret for utlendinger» blir framstilt som et spesialtilbud, som om fremmedarbeidere gjennom dette kontoret skulle få «bedre service» enn nordmenn. I virkeligheten er dette «spesialtilbudet» ei ordning som plasserer fremmedarbeiderne bakerst i køen på arbeidsmarkedet og skaffer kapitalen en særlig billig arbeidskraft. Et slikt «tilbud» må avvises som det det er — grov diskriminering av utenlandske arbeidere.

80% TIL HOTELL OG RESTAURANT

«Må velge minste motstands vei», sier lederen for arbeidskontoret

Arbeidskontoret for utlendinger ble oppretta i 1971, som følge av et stortingsvedtak.

«Kontoret er oppretta for å sikre at vi får skittjobbene,» sier fremmedarbeidere vi har snakka med.

«Kontoret er oppretta for å gi fremmedarbeiderne en bedre service,» sier formidlingssjef Spjøtvoll og avdelingsleder i «Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling», Asheim, i dette intervjuet med Klassekampen.

Alle utenlandske statsborgere som henvender seg til arbeidskontoret for nordmenn, blir henvisst til det spesielle kontoret for utlendinger.

«Hvorfor er det adskilte arbeidskontor for nordmenn og utlendinger?»

— Det er for dårlig plass på hovedkontoret. Dessuten er det fordelaktig for fremmedarbeiderne å ha en egen avdeling der det finnes fagfolk som har satt seg inn i deres særdrag og forskjellige kulturer, sier formidlingssjef Spjøtvoll.

INNVANDRINGSSTOPP I PRAKSIS ALT I 1971

— I 1971 var jeg alene på kontoret. Det var da vi måtte stenge grensene etter at det kom 700 pakistane til landet. De strømmet på, mange sov i Slottsparken og noen fikk vi innkvartert på en skole som nødløst. Det er jo begrenset hva vi kan ta imot. En hel del ble avvist ved grensen. De som kom før medio juli fikk lov til å søke om oppholdstillatelse og arbeids-tiltattelse fra Norge, de andre ble avvist. Man kan si at dette var den første innvandringsstoppen vi fikk, og den kom som et resultat av at vi fikk svært mange pakistane hit. Vi hadde masse arbeid med dem vi allerede hadde

de i landet. I februar 1975 kom den andre innvandringsstoppen, og nå har vi jo også fått dette med visum for pakistane.

Det er avdelingsleder Asheim som forteller dette til Klassekampen.

«Arbeidskontoret for utlendinger åpner én time seinere og stenger 45 minutter før arbeidskontoret for nordmenn. Inne-bærer ikke dette at fremmedarbeiderne stiller dårligere når det gjelder å få jobb, at de havner bakerst i køen?»

— Jeg tror ikke skillet i tid har noe å si. Dessuten vil vi som jobber på arbeidskontoret for utlendinger holde på åpnings-tidene. Det er slitsomt å arbeide der, fordi fremmedarbeiderne skal ha individuell service. Det tar ofte lang tid med hver enkelt. Norske arbeidere får sånn sett dårligere service, man kan faktisk si at de blir diskriminert i forhold til fremmedarbeiderne, sier Spjøtvoll.

MAN MÅ VELGE MINSTE MOTSTANDS VEI, SIER ASHEIM

«Hva slags jobber er det fremmedarbeiderne i hovedsak får? Det har blitt hevdet fra folk på arbeidskontoret at ca 70-80% går til restaurant og hotell?»

— Som oftest må man velge minste motstands vei, sier Asheim. Da blir det restaurant og hotell. Svært få har utdanning innen håndverk. For å få kvalifiserte jobber må man være fagarbeider.

«NÆRTAGENDE» Å REAGERE PÅ DISKRIMINERING

«Mange fremmedarbeidere sier at de ikke vil gå til dette kontoret fordi de blir behandlet som idioter?»

— En del er nærtagende og mistenker stadig at diskriminering skal forekomme. Da misforstår de lett. Men det er klart at en kan bli trett, man kan forløpe seg og da er det bare å beklage at det har skjedd, uttaler Spjøtvoll. Men hvis ikke vår service var tilfredstillende, så ville jo ikke kontoret bli brukt i det omfang som skjer.

FRITT VALG FOR ARBEIDSGIVEREN

«Det blir sendt flere fremmedarbeidere til en arbeidsgiver, sjøl om han bare har søkt etter én?»

— Det er vanlig det, at man gjør det på den måten. Arbeidsgiveren må få noen å velge mellom. Det er ikke vi som har ansettelsesmyndighet og kan avgjøre hvem som skal ansettes. Det samme gjelder for norske arbeidere, sier Spjøtvoll.

«Det har forekommet at folk har blitt nekta jobb bare fordi de kommer fra Pakistan for eksempel. Har Arbeidskontoret gjort noe mot sanne overgrep?»

— Vi kan ikke tvinge en arbeidsgiver til å ansette noen, sier Spjøtvoll.

BILDET: Verker av marxismens klassikere dominerer i hyllene for fremmede språk hos Tronsmos bokhandel i Oslo. (Foto: Klassekampen)

— Bøker på 37 språk

Mangelen på fremmedspråklig litteratur på det vanlige bokmarkedet i Norge er en side ved den kulturelle undertrykking av fremmedarbeidere.

Progressiv litteratur har også vært vanskelig å få tak i, men dette er nå i ferd med å endre seg. Vi har besøkt de to butikkene i Oslo som arbeider for å spre slik litteratur til fremmedarbeidere, I. Tronsmo A/S bokhandel og Vennskapssambandet Norge-Kina's butikk Panda.

I. Tronsmo A/S sprer progressiv, sosialistisk litteratur og plater. I hylla for fremmede språk finner vi først og fremst verker av klassikerne, Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Mao's «lille røde» fins på ikke mindre enn 37 språk, men ellers dominerer engelsk og spansk utvalget av klassiske verker. På engelsk har de dessuten mye stoff om den tredje verden.

BRUK BOKHANDELEN
KRITISER MANGLEN.
Vi prater med en representant for bokhandelen som fortalte at den fremmedspråklige avdelinga er under oppbygging, men at den langt fra er bra nok.

«Jeg vil oppfordre fremmedarbeidere i Norge til å bruke bokhandelen, kritisere mangler og hjelpe oss til å få kontakt med forlag og utgivere av progressiv litteratur i utlandet», sa han.

Tronsmo har også et rikt utvalg plakater, mellom andre palestinske, og mye bra musikk.

OKTOBERBOKHANDLER OVER HELE LANDET.

På over 20 forskjellige steder her i landet finnes

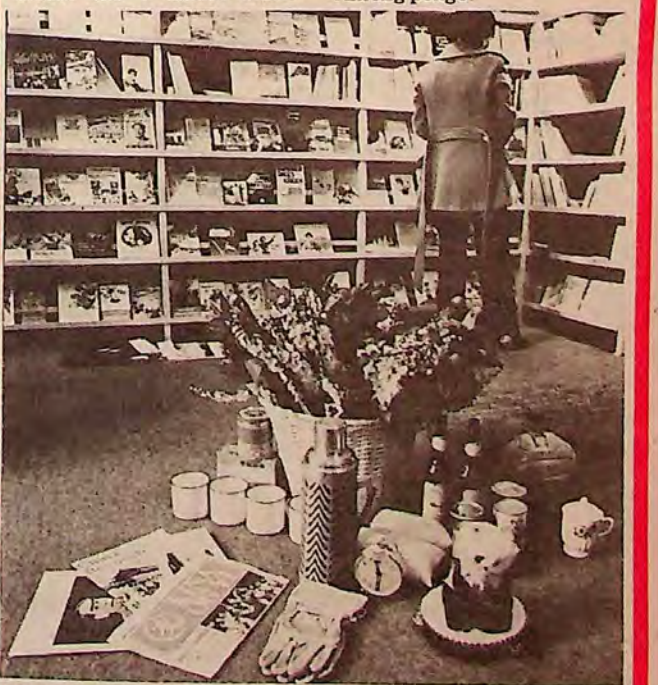
Oktoberbokhandler. Disse vil ofte ha bare et begrenset utvalg i butikken, men de kan alltid skaffe det som finnes av fremmedspråklig progressiv litteratur her i landet.

VIKTIGE BØKER FRA KINA

Ei jente fra Vennskapssambandet Norge-Kina fortalte litt om hva butikken Panda er og hva de fører.

«Vi har som formål å spre kjennskap til og utvikle forståelsen for utviklinga i Kina. Vi formidler all litteratur som har betydning og fortsatt betyr mest for utviklinga av det sosialistiske Kina. Naturlig nok dominerer verker av Formann Mao Tsetung. Hans «Verker i utvalg» har vi på en rekke asiatiske, afrikanske og europeiske språk. Men også de andre kommunistiske klassikerne brukes i dag av de kinesiske massene, og vi har endel av disse tekstene på engelsk, fransk og spansk. Hvis du er interessert i å følge utviklinga i Kina på nært hold så fører vi de kinesiske tidsskriftene «China reconstructs» og billedbladet «China» blant annet på urdu og hindi. Dessverre må vi av plasshensyn oppbevare mye av den fremmedspråklige litteraturen på lageret. Fremmedarbeidere som ikke finner det de leter etter, må spørre om å bli vist dit ut. Ellers er vi selvfølgelig villige til å prøve å oppspore litteratur som folk ikke finner her», avslutter hun.

Panda fører også forskjellige kinesiske varer som hermetikk, pyntegjenstander, ris, barneleker, kinesiske bondeplakater og mye annet, — alt for en rimelig penge.

BILDET: Her er litt av vareutvalget i butikken Panda, som Vennskapssambandet Norge-Kina driver i Oslo. (Foto: Klassekampen)

statsborgere i Norge, bare vel prestere leder Asheim på det «er» å si at dette kontoret kom til på...

føring av innvandringsstopp og han har satt «spesialtilbudet» i de servicetilbud for 70.000 ut-

stiske innvandringspolitikk.

«veit», sier Asheim. Dette er hans som fremmedarbeiderne får, er i

«mellom», sier formidlingssjef under de gjerne tre-fire til samme gir til å ansette noen», sier kontoret ingenting om folk blir

«d» for fremmedarbeidere, men kapitalister. Kontoret skaffer arbeidere fra Pakistan og andre

RÅD & RETT

innsenderspalte for spørsmål om helse, jus og sosiale problemer

I denne spalte svarer vi på spørsmål om helse, jus, økonomiske og sosiale rettigheter, boligproblemer og arbeidsforhold. Den norske utgave av Klassekampen har ei tilsvarende spalte. Hvis du vil ha svar privat, så send med adresse og frimerke. Skriv til Klassekampen, Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5. Vi vil forsøke å trykke svaret på samme språk som du bruker i spørsmålet.

In this column we shall answer questions on health, law, financial and social rights, housing problems and working conditions. The Norwegian edition of Klassekampen has a corresponding column. If you wish a private answer, enclose a stamped addressed envelope.

Write to: Klassekampen, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

We shall try to print the answer in the same language as is used in the question.

SAVJET I PRAVO

Na ovom mijestu odgovaramo na pitanja zdravstvenog, pravnog, ekonomskog i socijalnog karaktera; problematika stanovanja i radni odnosi. Ako želis da ti na postavljena pitanja odgovorimo privatno, onda pošalji adresu i jednu marku. Piši "KLASNOJ BORBI".

KLASSEKAMPEN Boks 2046
Grünerløkka Oslo 5

آپ کے مسائل

ہم اس کام میں محنت - تازان - مانی و ساری حقوق - رافتی مسائل اور کام کے بارے میں مختلف سوالات کا جواب دیں گے۔ کلاسے کہیں KLASSEKAMPEN سے ناراضی ستارہ میں بھی اس نوعیت کا ایک کام کرتا ہے اگر آپ چاہتے ہیں کہ آپ کا جواب بھی طویل دیا جائے تو اپنا مکمل پتہ ہمہ ذکر کرنا ضروری ہے ہم آپ کا جواب اس زمان میں شائع کریں گے کہ شش کریں گے جس میں آپ کا سوال ہوگا۔

ہمیں درج ذیل پتہ پر لکھیں -
KLASSEKAMPEN, boks 2046,
Grünerløkka, Oslo 5.

في هذا الجزء سوف نجاب على الأسئلة عن الحالات الصحية والقانونية والحالة المالية والحقوق الاجتماعية في حرة المراع البليقي بالفرعي يوجد جز خاص للمراسلة اذا كنت تريد توجيهات عامة ارسل السؤال وكذلك طرف مكتوب عليه عنوانك وعليه طابع بريدي اكتب الى

KLASSEKAMPEN, boks 2046,
Grünerløkka, Oslo 5.

سوف نعال ان نرسل الجواب بنفس لغة السؤال

Bu situnda biz, saqlik, kanunlar, mali ve sosyal haklar, ev ve calisma problemleri uzerindeki sorulara cevaplar verecegiz. Sinif-Kavgası dergisi Norveç baskısının bir haberleşme sitünü vardır. Eğer, şahsi bir cevap isterseniz, mektubunuzun içine ayrıca adresi yazılmış, pullu bir zarf koymayı unutmayınız. Mektuplarınızı şu adrese yazınız: KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5. Cevaplarımızı, mektubun yazıldığı dilde vermiye çalışacağız.

How do we apply for Norwegian citizenship?

I am a Pakistani who has been in Norway for almost 7 years. My wife and children have been here for 4 years. We have now thought of applying for Norwegian citizenship.

Is it correct that I can get citizenship after 7 years? I've heard that this is the case. I also wonder about my wife and children who have only been here for 4 years.

I also want to know if the police can refuse.

Can you answer these questions and tell me where I can go to apply?

Gh

Answer:

One can apply for Norwegian citizenship when one has lived here in the country for seven years, and that the authorities can find nothing wrong with one's behaviour. It means usually that one must have been here in the country without having committed a punishable offence.

That one has lived here for seven years, must be confirmed by a statement from the National Register (Folkeregister), by the residence permit, or by some other means.

Concerning children, the authorities accept that they have the same citizenship as their father. In other words, if you are granted Norwegian citizenship, then your children will also be granted it. If the children are 18 years old or more, they must fill out their own application form. Otherwise you can include your children in your application.

Your wife must also apply separately. Strictly speaking, she must also fulfil the condition of seven years residence. But the Ministry of Justice (Justisdepartementet) as the possibility here to make an exception taking into account the whole family's situation. As far as we know, the Ministry has granted Norwegian citizenship in such cases. But your wife can

risk being refused, so that she must wait three more years.

The Foreign Police have application forms, and the completed forms should be returned there. You have also the right to get help and guidance in filling out the forms there. All the applications should be returned together. They are sent further to the Justice of the Peace (fylkesmann) for consideration, and afterwards to the Ministry of Justice (Justisdepartementet) for a decision.

If you are refused, you can appeal by sending in a complaint to the Ministry of Justice by way of the Foreign Police where you sent in your original application. Individuals have heard that contact with the police for minor offences, such as a drunk and disorderly charge, is sufficient grounds for refusal. If the refusal is based on such unreasonable grounds, you must of course appeal. Write in to this column again if you receive similar treatment and need help.

Regina

The rent rebate scheme — also for foreign workers

I have a new flat which is very nice, but very expensive. My wife cannot work because we cannot get place in the nursery school for our children. It is therefore difficult for me to pay the rent.

Some Norwegians at work told me that it's possible to get assistance to pay the rent, but they could not tell me if that also applied to foreigners. I am from India.

Can you give me information about this and also what I must do?

Reader in Oslo

Answer:

Foreign workers are also eligible for the rent-rebate scheme. Each Municipality (kommune) has a housing office which can give information on how to apply for rent rebate. If it is difficult to find your way to the housing office, you get help from the Social Office.

WHO IS ELIGIBLE FOR RENT REBATE?

To be eligible for a rent rebate, the family must have children under 18 years of age, or the applicant must be over 65 years, or receive an official allowance, for example, disability allowance.

The flat must be financed by an official finance scheme, for

example by Husbanken. OBOS in Oslo and most of the Tenants Housing Associations are financed in this way.

Privately-financed flats can also be subsidised, but to be eligible they must have been tenanted for the first time after 1963.

If you are a member of the Tenants Housing Association your application should be sent in there. But you can also apply through the Housing Office if you prefer. If necessary we can give you further help if you write in again.

HOW BIG IS THE RENT REBATE?

A rent rebate is usually given if the housing expenses are more than a fifth of your gross wages. The most of the sum exceeding one fifth will be covered.

For example, you earn kr. 50 000 a year before tax is deducted. If you pay more than a fifth of that (that is, more than kr. 10 000) for the flat in a year, then you will normally get a rebate. The rebate covers well over half the amount which you must pay over the kr. 10 000. If you have yearly housing expenses of, for example kr. 20 000 with an income of kr. 50 000, you will normally receive approximately kr. 7 000 from the Rent Rebate Scheme.

Regina

Hvordan søker vi om norsk statsborgerskap?

Jeg er en pakistaner som har vært i Norge i nesten 7 år. Min kone og mine barn har vært her i 4 år. Vi har nå tenkt å søke om å bli norske statsborgere.

Er det riktig at jeg kan få statsborgerskap etter 7 år? Jeg har hørt at det er slik. Jeg lurer også på hvordan det blir med min kone og mine barn som bare har vært her i 4 år. Jeg vil også vite om politiet kan si nei. Kan dere svare meg på det og også hvor jeg kan gå for å få dette ordnet.

G. H.

Svar: Vilkåret for å få norsk statsborgerskap er at en har bodd her i landet i sju år, og at myndighetene ikke finner noe å utsette på ens oppførsel. Det

betyr vanligvis at en må være ustraffet her i landet.

At en har bodd her i sju år, må bekreftes gjennom utskrift fra Folkeregisteret, ved hjelp av oppholdstillatelse eller på annen måte.

Når det gjelder barna, godtar myndighetene at deres statsborgerskap følger farens. Det vil si at dersom du får innvilget norsk statsborgerskap, vil barna dine også få det. Dersom barna er fylt 18 år, må de fylle ut eget søknadsskjema. Ellers kan du ta barna med i søknaden din.

Kona di må også søke for seg. Strengt tatt skal hun også først oppfylle kravet om sju års botid. Men Justisdepartementet har her muligheter for å gjøre unntak på bakgrunn av ei vurdering av hele familiens situasjon. Etter det vi kjenner til, har departementet innvilget norsk statsborgerskap i slike tilfeller. Men kona di kan risikere å få

nei, slik at hun fortsatt må vente i tre år til.

Søknadsskjemaer får dere hos fremmedpolitiet, og de utfylte søknadene skal leveres der. Der har dere også krav på å få hjelp og veiledning til utfyllingen av skjemaene. Alle søknadene bør leveres samlet. De går så videre til behandling hos fylkesmannen, og videre til avgjørelse i Justisdepartementet.

Får dere avslag, kan dere anke ved å sende klage til Justisdepartementet gjennom fremmedpolitiet der dere sendte søknadene. Enkelte har fått høre at det kan bli avslag bare en har vært i kontakt med politiet for småsaker, som for eksempel brudd på edrusskapslovene. Er avslaget fatta på slikt helt urimelig grunnlag, må en sjølsagt anke. Skriv til denne spalte igjen hvis dere skulle bli utsatt for slikt, og har bruk for hjelp.

Regina

Bostøtte — også for fremmedarbeidere

Jeg har fått ny leilighet som er veldig bra, men veldig dyr. Min kone kan ikke jobbe fordi vi ikke får plass til barna i barnehagen. Derfor er det vanskelig for meg å klare husleia.

Noen norske på jobben har fortalt at det går an å få hjelp til å betale husleie, men de visste ikke om det går an for utlendinger. Jeg er fra India.

Kan dere fortelle meg om det og også hva jeg må gjøre?

Leser i Oslo

Svar:

Bostøtte-ordninga gjelder også for fremmedarbeidere. Hver kommune har et boligkontor som kan gi beskjed om hvordan man skal gå fram for å få bostøtte. Hvis det er vanskelig å finne fram til boligkontoret,

kan du gå til sosialkontoret og få hjelp.

HVEM FÅR BOSTØTTE?

For å ha krav på bostøtte må familien ha barn under 18 år, eller søkeren må være over 65 år, eller leve av offentlig stønad som for eksempel uføretrygd.

Leiligheten må være finansiert gjennom en offentlig finansieringsordning, for eksempel gjennom Husbanken. OBOS i Oslo og de fleste borettslagene utover i landet er finansiert slik.

En kan også få støtte til privatfinansiert leilighet, men da må den være tatt i bruk første gang etter 1963.

Hvis du er medlem av et borettslag skal søknaden vanligvis sendes gjennom det. Men du kan også henvende deg til bolig-

kontoret hvis du heller vil. Om nødvendig kan vi gi deg hjelp hvis du skriver igjen.

HVOR STOR STØTTE?

Bostøtte får en vanligvis dersom boutgiftene tar mer enn en femtedel av bruttolønn. Du får dekket størstedelen av det som går utover denne femtedelen.

Sett at du tjener kr. 50.000 i året før skatten blir trukket. Hvis du betaler mer enn en femtedel av dette (altså mer enn kr. 10.000) for leiligheten i året, vil du vanligvis få bostøtte. Støtten skal dekke godt over halvparten av det du må betale over de 10.000. Har du årlige boutgifter på for eksempel kr. 20.000 med den inntekten, vil du få igjen rundt kr. 7.000 gjennom bostøtteordninga.

Regina

SIGURD ALLERN, AKP(m-l):

THE ONLY PARTY WHICH IN PRACTICE SUPPORTS FOREIGN WORKERS

- Self criticism for chauvinistic mistakes

At the end of March there was an important meeting on the foreign worker question and the Immigration Stop in the Norwegian Student Society (Det norske Studentsamfund) in Oslo. The speaker was Sigurd Allern from AKP (m-l). In his speech, Sigurd Allern strongly attacked the government's immigration policy, which he stated was clearly based on economical, political and cultural discrimination.

He also made a thorough criticism of the Party's serious chauvinistic errors, which emerged in the demand for the Immigration Stop and in the headline «Close the borders» in Klassekampen in 1971. At the same time he emphasised that the marxist-leninist movement also in that period joined in solidarity with the foreign workers struggle in Norway. The Party officially declared itself AGAINST the Immigration Stop in 1974 and 1976.

(The summary of the speech was reported in Norwegian in the previous issue of Klassekampen's foreign worker issue.)

In his introduction Allern stated that «the Immigration Stop, police persecution at Fornebu, imprisonment of the Eritrean political refugees, the re-entry visa restriction for Pakistanis, are all expressions of the chauvinistic and racist policy which the Labour (DNA) Government has gone in the lead for.» In his speech, Sigurd Allern documented three main forms

which the discrimination of foreign workers takes in Norway.

EXTRA EXPLOITATION

«All foreign workers are workers, and as workers they sell their labour power and are exploited. This is the case regardless of nationality. But at the same time, there is a distinctly

harsh exploitation of workers from other countries in Norway. Especially of foreign workers from the third world, southern and eastern Europe. This happens partly through capital's systematic recruitment of these workers to especially low-paid jobs, hotels and restaurants, cleaning and so on.»

The speaker also pointed out that an even more open extra-exploitation takes place when unequal wages are paid for the same job.

Rafinor at Mongstad is an example of this, where one of the sub-contractors, Chicago Bridge, paid Norwegian workers kr. 40-50 an hour, whilst specially-imported Pakistani workers were paid kr. 7 an hour! Another example is the firm Santa Fe. Under a contract with Norpipe (owned among others by the Norwegian state company, Statoil), this firm made the workers work 12 hours a day, 7 days a week. This meant brutal drudgery for the workers. At the same time, the wage policy was highly discriminatory. American workers were paid kr. 55 an hour, whilst Spanish workers were paid kr. 11.

«The opportunists who

pretend this clear exploitation of foreign workers doesn't take place, cover up reality and serve capital,» stated Sigurd Allern.

POLITICAL OPPRESSION AND POLICE TERROR

The second main form for discrimination of foreign workers which Sigurd Allern pointed out, is political oppression. Group-imported foreign workers, who don't even have individual work and residence permits for Norway are especially seriously subjected to this. They can be deported out of the country at the conditional decision of the capitalists.

The Foreign Law also gives the police great authority to persecute, and Allern reminded of the Indian woman who was deported at Fornebu. The police behave as pure racists and persecute both immigrants and tourists on the basis of colour and nationality.

The introduction of the re-entry visa restriction for Pakistanis is the latest example of this. Now a Pakistani worker who has worked and lived in Norway for many years, risks being refused re-entry to Norway, if he has visited Copenhagen without having arranged his re-entry visa.

It is therefore of great significance that Norwegian and foreign workers unite in the struggle against police terror, struggle against political oppression, and that Norwegian workers support the demand for voting rights for foreign workers. He who does not support the struggle against the specially intense political oppression of foreign workers, cannot call himself progressive, said Sigurd Allern.

NATIONAL AND CULTURAL DISCRIMINATION

The third main form for discrimination which Allern took up in his speech, is the discrimination against foreign worker's language and culture. He strongly attacked opportunists and revisionists who

try to reduce the foreign workers struggle to a pure economical question.

The most important example which the speaker used to illustrate the state's reactionary policy of oppression, was the oppression of language.

Children of foreign workers in Norway have in practice no opportunity to learn their mother tongue properly. At the same time, Norwegian is a foreign language. They do not become bi-lingual, but incompetent in both languages. Foreign worker children are taught to look down on their own language and culture.

The foreign workers themselves do not get Norwegian tuition in working hours, and the state and municipality ensure the minimum possible information in their own language.

This all serves to weaken the working class and to create a

split between Norwegian and foreign workers. «Therefore we must fight against the school system which means cultural and lingual oppression of foreign worker children. Therefore we must expose and raise the struggle against the oppression of the many national minorities in Norway.»

SELF CRITICISM FOR CHAUVINISTIC ERRORS

In his speech, Sigurd Allern explained AKP (m-l)'s point of view on the Immigration Stop. We went against the Immigration Stop when it was introduced in 1975, and when the Government last year proposed to extend it for an unlimited period, AKP (m-l) raised the slogan: «Ban the Immigration Stop!» In our opinion, it will only

Continued page 15

PICTURE: Head lines in Klassekampen 1971-72: «Steng grensene» - close the borders, but also «Ingen utvisning av fremmedarbeidere» - No expulsion of foreign workers.

Why we celebrate the 17th of May

Throughout the country mass meetings and demonstrations were held to celebrate the 17th of May as a day of active struggle for independence and internationalism. The bourgeoisie raged and accused these demonstrations of being «a misuse of the day». For a long time they have used this day to spread their own propaganda, using brave words about freedom, democracy and patriotism to conceal their own imperialism and dictatorship over the working class. This is the real «misuse of the day».

The 17th of May 1814 marks the date of the founding of Norway's constitution. It was then one of the most radical constitutions in Europe, and was in fact inspired by the French Revolution. At that time Norway was joined to Sweden. The Swedish king Carl Johan, along with the Swedish aristocracy and the reactionary elements in Norway itself, wanted to make Norway a dependency under Swedish rule.

The celebration of the 17th of May as an independence day was instigated in the 1820's, to raise the people against national oppression.

A DAY FOR THE BOURGEOISIE OR THE WORKING CLASS?

In the years between 1880-90, the working class and the liberal groups took up the struggle for 17th of May.

The bourgeoisie took the opportunity the day gave them, to praise of their own dictatorship. Whilst the working class raised demands for their class raised demands for universal political rights, for universal suffrage and an eight-hour working day.

From 1889, May Day became the international demonstration day of the proletariat. The 17th

of May was bequeathed to the bourgeoisie with their bombastic speeches of patriotism and national glory, their false nationalism and chauvinism.

However as late as 1939, Norwegian workers demonstrated on the 17th May with the slogan: «We will protect our country against fascism!». Whilst the bourgeoisie protested against this type of «misuse» of the day.

As in 1939, we are living in a pre-war era. The two imperialistic superpowers, USA and Soviet, both want to control Norway, as a strategically important area in their struggle for world domination. The 17th of May must once again be a day for the working class and their allies to demonstrate for the right to national self-determination, for independence from the two superpowers, and for proletarian internationalism.

PICTURE: The 17th of May demonstration in Oslo concluded with a mass meeting at Youngstorget to celebrate the occasion. One of the main speakers was Akilu Negash from the Eritrean Liberation Front, one of the liberation movements in Eritrea.

He pointed out how the military regime in Ethiopia plans a war of extermination against the people in Eritrea, with the help of Soviet and Cuba. He emphasized that nothing can prevent the Eritrean people from struggling for in-

dependence and the right to self-determination. Nobody will succeed in splitting the Eritrean freedom-fighters. The revolutionary solidarity between the two liberation movements ELF (Eritrean Liberation Forces) and EPLF (Eritrean Peoples Liberation Forces) cannot be broken. He also urged people to support the Eritrean refugees in Norway, whose appeal for political asylum has been rejected. (Photo: Klassekampen)

YASAR MAHMUT BAKSI: Türkiyedeki kürt halkına yapılan ayirici baskılar

Mahmut Baksi, Turkiyenin Kürdistan kesiminden gelmektedir. Şu anda, İsveçte yaşamakta bulunan Baksi, son günlerde Norveç'i ziyaret etmiş bulunmaktadır. Klassekampen (Sınıf savaşı) gazetesinde yaptığı mülakatta Baksi, 8-10 milyondan fazla olan Kürt halkının ne biçimde muamelelere tabi ki-

lindıkları hakkında malumatlar vermiştir. Diğer taraftan, Sovyetlerin Türkiye'ye yaptıkları 'Yardım' hakkında bazı gerçekleri göz önüne sermiş, bu yardımların Türkiye'de fiyat artışları ile halkın kullandığı temel maddeler üzerine bindirilen yüksek fiyatlar yolu ile 'yardım' istismara dönüşmektedir.

— Türkiye'deki durumu bize anlatırlar mı? — Türkiye'de şu anda 40 milyona yakın halk yaşamaktadır. Bunun 8-10 milyonunu Kürt halkı teşkil etmektedir. 18 milyon ise, tamamen cahil ve okuma yazmadan mahrumdur. Nüfusun 27 milyonu çalışabilir halde iken 11 milyon insan şu anda işsiz bulunmaktadır. — Sen kendin Türkiye'nin Kürdistan bölümünden gelmesin. Türk hükümetleri tarafından Kürtlerin nasıl bir muameleyle tabi tutuldukları hakkında bize bir malumat verebilir misin? — Türk resmi makamları bilerek Kürtleri asimile (Türkleştirme) etme politikasını yürütmektedirler. Kürt dili Türkiye'de yasaklanmıştır. Okula başladığım zaman bir tek kelime Türkçe bilmiyordum, durum böylelikle bütün öğretim Türkçeydi. Bu dili ancak beş yılda öğrenebildim. Kürtçe bir radyo yayını yapılmadığı gibi, bu dilde kitap ve başka nesnelerde yasaklanmıştır. Kürtlere karşı yürütülen baskı, 1971 askeri darbesinden sonra daha da şiddetlenmiş bulunmaktadır. Kürtlerin 98% köylüdürler. Türkiye işgalindeki Kürdistan'da endüstri (sanayi)

namına hiç bir şey yoktur. Bu bölgede 19.000 Kürt köyü vardır. Bu köylerden 13.000'nin okulu yoktur. Açılmış okullarda da yalnız Türkçe öğretim yapılmaktadır. — 'Kürdistan' hangi anlamı kaplamaktadır? Kürdistan bizim Kürt halkının yaşamakta olduğu topraklara verdiğimiz isimdir. Bu ülke orta doğudaki bir kaç devletin topraklarını kaplamaktadır. Türkiye'de ki 8-10 milyon Kürt yanında 4 milyon İran'da, 2,5 milyon Irak'ta Yarım milyon Suriye'de ve 100.000 Sovyetler birliğinde bulunmaktadır. — Kürt meselesine Türkiye'deki Marksist-Leninistlerle Moskova yanlısı 'sahte' komünist olan Türkiye Komünist partisi ne biçimde alakalanmakta veya Kürt Halkının haklarını savunmaktadır? — Yalnız Marksist-Leninistler, Türkiye İşçi ve Köylü Partisi (TİKP) Kürtlerin milli haklarını kabul etmektedirler. Şimdiye kadar bu 'sahte' 'TKP' komünist partisi Kürt sorunu hakkında hiç bir şey söylememiştir. Hatta Kürt haklarını savunmalarında 'TKP' organları vasıtasıyla 'CIA' ajanlıkları ile damgalanmaktadır. Sovyetler Türkiye'de son za-

manlarda daha fazla faal hale geldiler. Bu konuda bir şey söyleyebilir misin? — Sovyetler, son yıllarda Türkiye'de bazı fabrikalar kurdular. Sovyet hükümeti ayrıca Türkiye 27 milyar Türk lirası (dokuz Milyar Norveç kronu) borç para verdiler. Bu borç yedi yılda geri verilecek. Sovyetler borcun eşya olarak verilmesini istemektedirler. Mesela, un, mısır, yün et, v.s. Bu durum fiyatlarla büyük artışlara sebep olmaktadır. Eskiden elliöre (Yüz elli Türk kuru şu) satın alınan ekmek şimdi üç veya dört misline karşın alınabilmektedir. Bu anlaşmada diğer mühim bir noktada, ileride gönderilecek malların fiyatları anlaşmanın yapıldığı tarihteki fiyatlara göre olacaktır. Şayet piyasa fiyatları artarsa bu malların Sovyetler bu artışı kabul etmeyecekler. Neticede, kazançlı olanlar Sovyetler olacak, demektedir Mahmut Baksi. Baksi Norveçte yayınlanmış bulunan 'Sma Slaver' (Küçük Esirler) adlı kitabının yayınlanması üzerine burayı ziyaret etmiş bulunmaktadır. Kitap hakkında geçmiş sayılarımızda malumat verilmiştir.

DETTE ER KURDISTAN

Kurdistan er navnet på et område på størrelse med Frankrike (500 000 kvadratkilometer) som er bebodd av kurdere. Det er et geografisk sammenhengende område, men politisk er det delt mellom Tyrkia, Iran, Irak og Syria. Mindre grupper kurdere er bosatt i Sovjet, og i Libanon.

Kurdistan er et fjellområde, rikt på mineraler som krom, koppar, jern og kull, og dessuten med store fore-

komster av olje. Til tross for disse naturrikdommene lever befolkningen (ialt omlag 16 millioner mennesker) i stor fattigdom, takket være den nasjonale undertrykkinga og utplyndringa der er utsatt for fra de herskende klassene i landa der de lever, i samarbeid med de imperialistiske monopolene.

Kurdernes kamp mot nasjonal undertrykking, for retten til sjøl å avgjøre framtid si, er en rettferdig kamp.

I et intervju med fremmedarbeiderutgava, (gjengitt i nr. 1 og 2 i år) tok representanten for Tyrkias Revolusjonære Arbeider og Bondeparti (TIKP) skarpt avstand fra den nasjonale undertrykkinga av kurdene, og viste til partiets program der det heter «TIKP erklærer, at det anerkjenner deres rett til sjøl å avgjøre sin egen framtid og til å danne en egen stat, om de ønsker det... Vårt parti fører en politikk, som tar sikte på at Tyrkias to broderfolk skal forene seg i en demokratisk folkerepublikk bygd på like rettigheter... Vårt parti bekjemper de reaksjonære herskende klassene av enhver nasjonalitet, som sår fiendskap mot den revolusjonære enheten og brorskapen mellom det tyrkiske og kurdiske folket, og splittelsespolitikken deres.»

(Intervjuet er gjengitt i sin helhet på tyrkisk i nr. 1 og 2 denne avisa, med norsk sammenheng i nr. 2.)

TSJEKKOSLOVAKIA 21. AUGUST 1977:

Ni års Sovjet-okkupasjon har ikke knekt motstanden

— Den solidariteten dere viser vil ganske sikkert styrke motet til alle de heime i Tsjekkoslovakia som vil kjempe mot okkupertmakta og for nasjonal sjølstendighet. Jeg vil oppfordre dere til å fortsette og intensivere arbeidet med å vekke folk i Norge til årvakenhet mot Sovjets imperialism, og til solidaritet med alle verdens folk som kjemper mot imperialismen.

Slik hilste en tjekkoslovakisk flyktning demonstrasjonen i Oslo i august i fjor.

Den 21. august 1968 marsjerte sovjetiske tropper inn i Tsjekkoslovakia. Også Warszawa-pakt-landa Polen, Ungarn, Bulgaria og Øst-Tyskland deltok i invasjonen.

I løpet av de første dagene mista 200 tsjekkere og slovakere livet, og mange tusen ble såra i forsøkene på å ta kampen opp mot okkupantene.

Også okkupasjonsstyrkene hadde tap. Enkelte sovjetiske soldater gjorde sjølmord da de forsto at dette ikke var en militærøvelse, slik de var blitt fortalt, men et brutalt overfall.

UNDER SOVJETS KONTROLL

Ni år etter okkupasjonen står ennå Sovjets soldater i landet og sikrer Gustav Husaks fascistiske regime. All motstand blir møtt med forfølgelse og terror.

Gjennom «gjensidige avtaler» legges økonomien under Sovjets kontroll. Tsjekkoslovakiske arbeidere

MOTSTANDEN ØKER

I de åra som er gått siden invasjonen, har det tsjekkoslovakiske folket aldri gitt opp motstanden. Særlig siden 1974 har det vært ei økning i anti-sovjetiske demonstrasjoner og aksjoner.

Et ferskt eksempel på motstanden mot regimet er Charta 77, et åpent brev der de 257 underskriverne krever slutt på politiske forfølgelser og an-

klager regimet for systematiske krenkninger av menneskerettighetene. Brevet ble offentliggjort i januar i år. Siden da er underskriverne blitt forfulgt, fengslet og mishandlet, og mange har mista jobbene sine. Men motstanden og hatet mot herskerne i Sovjet og marionetteregjeringa deres i Praha, kan ikke undertrykkes.

21. AUGUST: STØTT TSJEKKOSLOVAKIAS FOLK

Også i år skal vi markere støtten til det tsjekkoslovakiske folkets kamp gjennom demonstrasjoner og møter.

Okkupasjonen av Tsjekkoslovakia er et eksempel på Sovjets imperialistiske politikk, som ikke lar seg skjule bak «sosialistiske» fraser. Sammen med den andre imperialistiske supermakta, USA, er Sovjet ikke bare Tsjekkoslovakias, men hele verdens folks hovedfiende.

— SOVJET UT AV TSJEKKOSLOVAKIA!
— KAMP MOT DE TO IMPERIALISTISKE SUPERMAKTER — USA OG SOVJET!

Wenceslas-plassen i Praha - august 1968

CEKOSLOVAKIA 21. AUGUST 77:

Devet godina okupacije nije slomilo otpor

— Solidarnost koju izrazujete pomaže i daje volju narodu da istraje u borbi za nacionalnu nezavisnost i u svojoj velikoj borbi protiv sovjetskog imperijalizma. A ujedno molimo narode svih zemalja u Evropi da pripaze na imperijalistički Sovjet. Mi pozivamo na solidarnost sve narode svijeta koji se bore protiv imperijalizma.

Ovakvim riječima pozdravljena je demonstracija u Oslu 21.8.76, od jednog čecoslovačkog emigranta, nakon devet godina okupacija još uvijek okupirana sa sovjetskom armijom. Narod u Českoslovačkoj živi danas pod jednom otvorenom fašističkom diktaturom — sa izdajnikom Gustavom Husakom kao šefom države.

21.8.68 marširale sovjetske trupe u Českoslovačku, a sa njima ostale članice 'Varšavni ugovor'. Poljska, Madarska, Bugarska i Istočna Njemačka učestvovala su u napadu na Českoslovačku.

U prvim danima okupacije izgubili su živote mnogi rodoljubi ljudi (oko 200), i mnogi su bili teže ranjeni u pokušaju borbe protiv okupatora.

I okupatori su imali ljucke žrtve, kad su sovjetski vojnici vidili da ovo nije nikakva viježba (kako im je bilo rečeno), već napad na Českoslovačku, poneki su izvršili samoubistvo.

POD SOVJETSKOM KONTROLOM

Devet godina poslije okupacije, još uvijek sovjetski vojnici kontroliraju društveni život u Českoslovačkoj

učvršćujući s time Husakov fašistički režim. Sva otpor nailazi na progon i nasilje sa strane vlasti.

Kroz 'obostrane ugovore' sva česka ekonomija dolazi pod sovjetski savez. Česki i slovački radnici odlaze na daleka gradilišta po Sovjetskom Savezu i po zapadnoj Evropi, gradeći plinovode i naftovode.

Kada se govori tko zaraduje na obostranim ugovorima, onda to ovakvo zvuci: vlak za Sovjet hukće krcat svih dobara — a kad se vraća plaće ništa — praznoća.

Ali narod nije posustao u svojoj borbi — iz dana u dan otpor je sve veći — tako da će Sovjet morat priznat čecoslovacima njihovu slobodu. Od 1974 na ovamo otpor se povećao u demonstracijama i akcijama. Jedan freški primer je Charta 77, jedno otvoreno pismo sa 257 potpisnika, gdje se odlučno zahtjeva prestanak političkim progonima. Charta također optužuje režim za sistemacku kršenje ljuckih prava.

Charta 77 je data na javnost u januaru ove godine — poslije toga potpisnici su progonjeni, zatvarani i mučeni — mnogi su izgubili svoje poslove.

Ali otpor i mržnja prema svojim tlačiteljima ne može se potlačit.

21. AVGUSTA: PODRŽAVAJTE ČEKOSLOVAČKI NAROD!

Mi ćemo i ove godine dati podršku našoj braći čecoslovacima kroz mnoge demonstracije na dan okupacije — 21.8.77. Okupacija Českoslovačke jest primer imperijalističke politike, koja se ne da sakriti iza političkih fraza o socijalizmu. Skupa sa SAD, Sovjetski savez nije samo čecoslovački neprijatelj, već je glavni neprijatelj svim narodima svijeta.

— SOVJET VAN ČEKOSLOVAKIJE!

— ZAJEDNIČKA BORBA PROTIV SUPER-SILA SAD I SOVJETA!

Superpowers in mad scramble over Africa

The US and the USSR are engaged in the greatest «scramble for Africa» ever seen in the long annals of imperialism's efforts to dominate the continent. Although they have been handed one defeat after another by the African people, the superpowers have not given up their dreams of conquest.

Africa possesses an abundance of natural wealth, including 60% of the world's key mineral reserves. Both superpowers jealously covet these resources and seek to control them.

It is this imperialist drive for raw materials, naval positions, and military bases which lies behind the sudden and frequent trips to Africa of the superpowers' spokesmen, like Andrew Young, Nicolai Podgorny and Fidel Castro.

The continued advances of the revolutionary forces in Africa have thrown both superpowers into a panic. The armed struggles, like those going on now in southern Africa, have shown that the African people fully intend to liberate themselves and accept no foreign master. Similarly, the summit meetings of the Organization of African Unity and the Afro-Arab countries have affirmed that the whole continent desires to be rid of the superpowers.

CHANGING TACTICS

Facing growing isolation, both superpowers have changed their tactics somewhat. The US, for example, has been forced to change its former stand of open attack on the southern African liberation movements into one of sham «support» for Black majority rule. The US imperialists are hoping to get the

African guerrillas to lay down their arms and submit to a US-negotiated «peace settlement.»

Increased opposition to Soviet penetration of Africa has also forced the social-imperialists to employ some new tactics, notably relying on Cuba to do their dirty work for them. The USSR has used Cuba as a Trojan horse to establish military and economic influence in a dozen African countries.

SOVIET – THE RISING SUPERPOWER

To fully understand the situation in Africa today, it is necessary to examine the relationship between the two superpowers as it has developed historically. After World War II and until the 1960s, the US, along with other Western imperialists, looked on Africa as their own private preserve to plunder at will.

But one by one, the African countries stood up, fought for independence, and began throwing off imperialist and colonialist domination. US influence in Africa was severely weakened, especially in the last decade.

Even more important Africa forms a military flank of Europe, and it is Europe which is the focus of superpower contention.

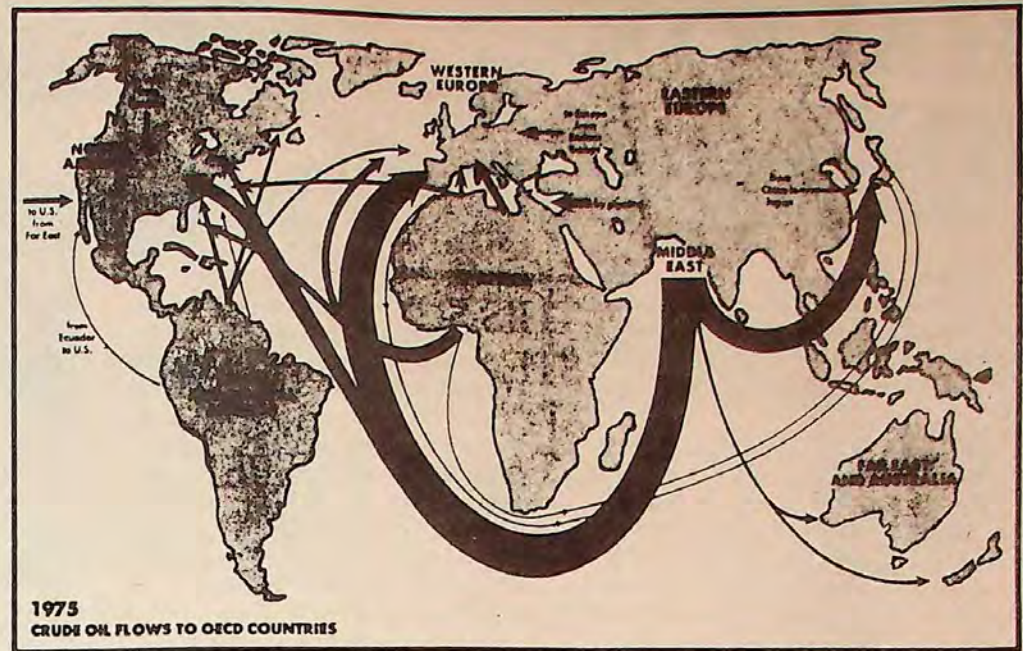
To prepare for war against each other in Europe, the US and the USSR are each trying to gain control of the shipping lanes around Africa in the Indian Ocean, the Red Sea and the Atlantic. All the oil and other raw materials necessary to fuel the war machines of both superpowers must eventually pass through these shipping lanes on their way to Europe.

The Soviet social-imperialists, seizing on the African peoples' legitimate hatred of the US, have rushed into the breach waving their phony flag of «socialism» and claiming to be the «natural ally» of the African countries. Using «economic aid» as bait, the Soviet Union has been able to infiltrate itself politically, economically and militarily in a number of African countries.

In line with its role of the most aggressive superpower internationally, the Soviet Union has madly intensified its activities on the African continent. The Angolan war of 1975 marked a real turning point in this respect. Some 20 000 Soviet-Cuban troops succeeded in splitting the liberation movement, fomenting a civil war among them, and ultimately establishing Soviet hegemony in Angola.

FROM ANGOLA TO THE RED SEA

The new czars are now trying to cut themselves a swath across Africa that extends from Angola across the equator and into the «African Horn» bordering on the Red Sea. The events of this spring have clearly revealed these wild ambitions of the social-imperialists.

MAP SHOWS STRATEGIC IMPORTANCE of Africa for control of vital shipping lanes.

The key event was the Soviet-Cuban backed invasion of Zaire in mid-March. Zaire is rich in minerals and has been a relative stronghold of US influence in Africa. Moreover, Zaire's government, headed by Mobutu Sese Seko, has been one of the most outspoken critics of Soviet penetration of the continent.

SOVIET WEAPONS

Despite all efforts of the Soviet Union to deny involvement in the invasion, captured mercenary soldiers have admitted they were trained by Cubans, and the most modern Soviet weapons have been found strewn on the battlefield.

Recognizing that Soviet aggression in Africa must be stopped, many African countries have rallied to support Zaire. The OAU has denounced the invasion.

Also around the same time as the Zaire invasion, the Soviet Union began its intensive push into the African Horn. In early February, it launched an attempted coup d'état against the government of Sudanese President Numei, the third such attempt in the last six years. The coup was crushed, however, with Numei making a public display of the Soviet weapons that were used by the conspirators.

A few days later, the leader of Ethiopia's ruling military junta was assassinated in a bloody coup, and a new faction came to power. Immediately, the Soviet Union began showering praise on the government of Col. Mengistu, calling it a «Marxist-Leninist government» even as it was slaughtering workers and peasants in the streets.

Since February, both Castro and Brezhnev have publicly offered military aid and troops to Ethiopia with the slated aim of

«wiping out» the guerrilla struggle in Eritrea. The social-imperialists are using the situation in Eritrea to try to gain a military foothold right on the Red Sea.

As the small country of Djibouti at the tip of the African Horn nears its independence from France next month, the contention of both superpowers in the Red Sea area is growing still sharper.

Hassan Gouled, who will become Djibouti's leader next month, said in a recent interview: «I wonder what the big powers, especially the Soviet Union, want from Djibouti. The people of Djibouti will never let themselves be dominated by the big powers.»

Djibouti's neighbor, Somalia, had very close relations with the Soviet Union in the past. But President Siad Barre declared last week that the delivery of Soviet tanks to Ethiopia is a «grave danger» to which his government «could not remain indifferent.»

EXPELLING THE «TIGER» – NOT TO LET THE «WOLF» IN

These statements are one indication that the African people are not about to let the Soviet «wolf» in the back door while expelling the US «tiger» at the front gate. There are other important indications as well.

In Sudan, President Numei announced May 18 that 90 remaining Soviet advisers would be expelled. He denounced the Soviet Union's aggression in Zaire and its plots in the African Horn.

In Angola, guerrilla fighters are still carrying on the struggle against social-imperialist domination. It is reported that even the 12 000–15 000 Cuban troops still remaining as an occupation army, the central

government is unable to control most of the territory.

In Zaire, despite the revisionists' predictions that the people «would not support Mobutu» and that the government's soldiers «would not fight», exactly the opposite has happened. The people have rallied by the hundreds of thousands to denounce Soviet aggression against their country, and the army has performed valiantly. In fact, as we go to press, it appears that the Zaire army has succeeded in driving the invaders virtually out of the country.

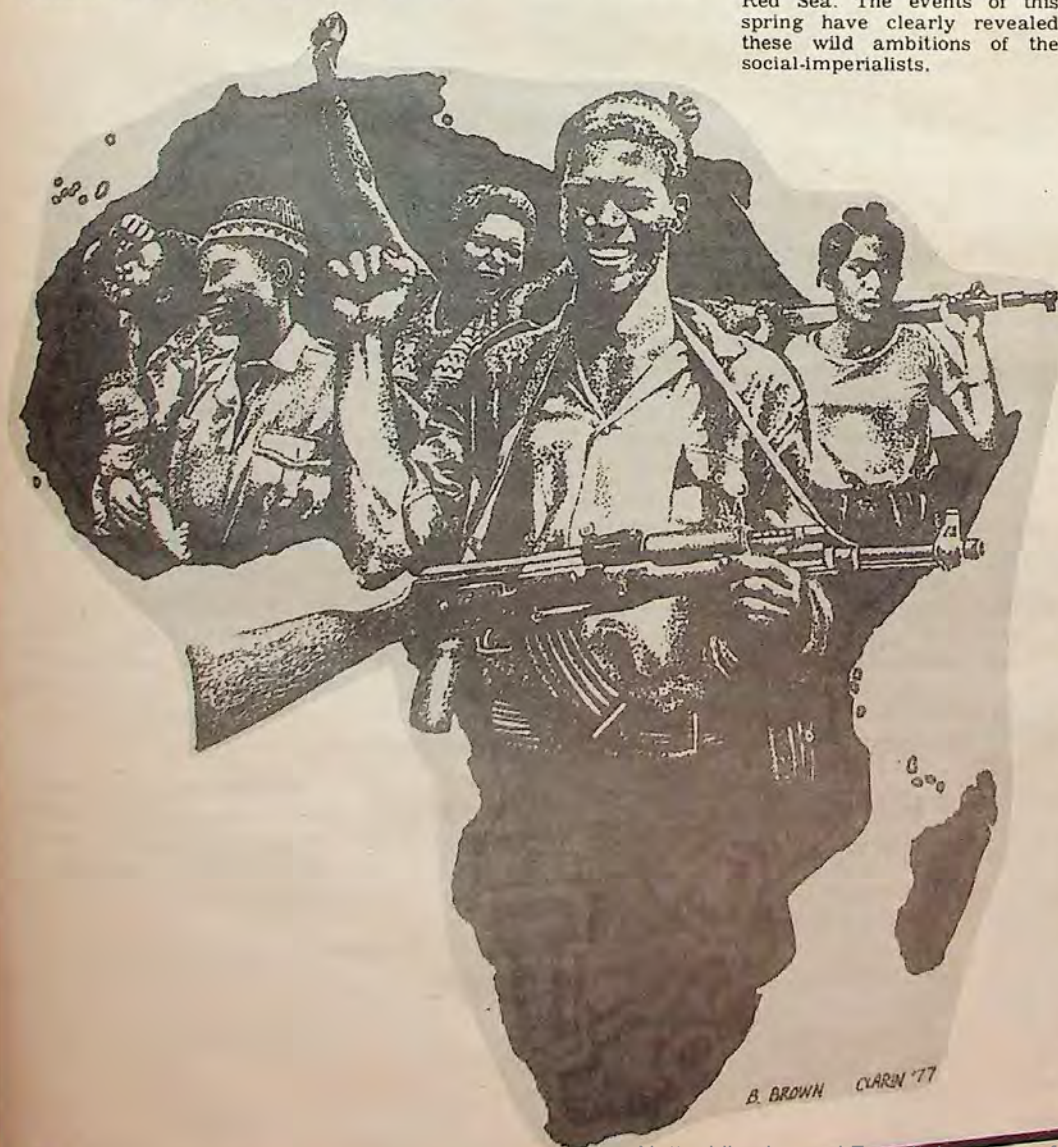
«THE DESTINY IS IN THE HANDS OF THE AFRICAN PEOPLE»

A recent article in Peking Review incisively summed up the turbulent situation in Africa: «Sharp, complex struggles are being waged on the African continent – the African countries and people against the racists; the African countries and people versus superpower hegemonism; the two superpowers, the Soviet Union and the United States, versus each other. Within these contradictions, the decisive factor is still the African people who, united as one, dare to struggle and are good at struggle. Their road ahead is full of twists and turns, but the future is infinitely bright. Africa's destiny is in the hands of the African people.»

THE CALL

This is a shortened version of an article published in The Call, May 30, 1977. Klassekampen has also put new subtitles to it.

The Call is the political newspaper of the October League (marxist-leninist) in USA.

Picture: Sudanese women demonstrate on May 7 against the interference in African affairs by the Soviet Union. The big slogan in the picture reads: «We denounce the Soviet policy towards Africa!» (Photo: Hsinhua)

HALKIN SESİ 3 MAYIS

MC Hükümeti, 1 Mayıs günü için emekçi halka karşı kanlı bir tertip tezgahladığını ne zamandır bağıra bağıra ilan ediyordu. Ve polis Türkiye halkının bugüne kadar karşılaştığı en büyük tertibi uygulayarak 34 kişiyi katletti, yüzlerce emekçi ve devrimciyi yaraladı.

Bu kanlı terörü hazırlayanlar, doğrudan doğruya Demireller, "Türkeşler" ve 12 Mart kliğidir. Türkiye'nin bir zamandan beri neredeyse her gün yaşadığı olay şudur: Duraklarda bekleyen insanlara ateş açılıyor, kahvelerde, derneklerde oturan insanların üzerine makineli silahlar boşaltılıyor, evlere bombalar atılıyor.

Doğrudan doğruya sıradan yurttaşları ve kitleyi hedef alan terör yakın zamanda Niksar, Şirvan ve Erzincan saldırılarından geçerek 1 Mayıs'ta zirveye ulaşmıştır. 1 Mayıs katliamı, doğrudan doğruya hükümetin tezgahladığı yeni bir 6-7 Eylül olayıdır. Ama 6-7 Eylül'den çok daha kanlı ve hunharca.

Tertiplerin amacı açıktır: Bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük isteyen kitleleri yıldırmak; işçi sınıfının mücadelesine ağır bir darbe indirmek; seçilmişlere doğru yükselen kitle mücadelesini söndürmek; "Maocu" hayaletine karşı savaş açmak, komünizm düşmanlığı kampanyasını yükseltmek; CHP'nin iktidara gelmesini önlemek ve Demirellerin, Türkeşlerin iktidarını devam ettirmek. Bu canice tertibi hazırlayan Demirel, 12 Mayıs'ta başlatacağı "bir uyan bir uca Türkiye" kampanyasının malzemesini de hazırlamış olmaktadır. İki yıldan beri yüzlerce emekçi ve devrimcinin kanına giren Demirel, şimdi "solcuların" birbirini öldürdüğü demagogisini piyasaya sürecek. Gözünü kırpmadan halka ateş açtıran ve 34 kişiyi katlettiren Demirel, böylece işlediği cinayetleri başkalarının sırtına ykabileceğini sanıyor.

AP-MHP ve 12 Mart kligi tam anlamıyla gözü dönmüş bir şekilde emekçi halka saldırmıştır. Onlar top- rağın ayakları altından kaydığının farkındadırlar ve büyük bir telaşa kapılmışlardır. Bütün umutlarını zulme daha fazla zulme, kanlı teröre ve kitlesel cinayetlere bağlamışlardır. Halkı bu şekilde sindirebileceklerini ve meydanın kendilerine kalacağını düşünüyorlar. Demireller, çöküşe giden her güç gibi, kumara oturuyor ve gö-

zü dönmüşçesine kanlı maceralara girişiyor.

Ne zamandan beri "Maocu kanı içmeye yemin ettiklerini" söyleyen revizyonistler son kanlı tertiplerin tezgahlanmasında Demirellerin baş yordakçısı rolünü oynadılar. Onlar mitinge katılacak devrimcileri ezceklerini pervasızca ilan ettiler, tehdit bildirileri yayınladılar. Mitingden daha bir hafta önce devrimci Sadık Canaslan'ı öldürdüler. Kısacası MC'nin kanlı tertiplerinin uygulanması için elverişli şartları hazırladılar. Revizyonistlerin hassas oldukları tek nokta Rus sosyal-emperyalizminin menfaatlerini savunmaktır. Devrimciler katledilmiş, işçi sınıfı saldırıya uğramış bunların umurunda değildir. Onların gözü, sosyal-emperyalizmin yayılmasına hizmet etmekten başka bir şey görmüyor. 1 Mayıs yürüyüşü ve mitingi sırasında da kışkırtmalara devam ettiler, gösterinin kanlı bir teröre dönüşmesinde MC'nin suç ortağı oldular.

Picture: The National Front government turned the peaceful May Day demonstration into a bloody massacre. (Photo: NPS)

MC'nin kanlı tertibi 1 Mayıs bayramında polis emekçi halka ateş açtı ve 34 devrimciyi katletti! (Editorial, Halkin Sesi, May 3.)

34 were murdered and hundreds wounded when Turkish police opened fire on labouring people celebrating May Day in Istanbul.

In its editorial May 3, the revolutionary paper Halkin Sesi states that the May Day massacre was a murderous plot from the Nationalist Front (NF) Government, whose aim was to suppress the mass struggle which was rising with the coming elections, and to fan the anti-Communist campaign.

The revisionists proved themselves to be the chief accomplices of Demirel and Co. in staging the plot. The only thing that matters for them, is defending the interests of Russian social-imperialists. They brazenly declared that they were going to smash the revolutionaries who would take part in the rally, and they published threatening leaflets. Just one week before the rally they murdered Sadık Canaslan, a revolutionary.

They continued their

provocations even during the May Day march and demonstration, and became the Nationalist Front's accomplice in turning the rally into a bloody massacre.

Halkin Sesi sharply criticises what they call the «opportunistic alliance» which led many revolutionaries into the police trap.

Their madly adventurist policy has turned these groups into a tool in the hands of the police and revisionism. They are being used by the ruling classes for discrediting Mao Tsetung Thought. They have nothing whatsoever to do with Mao Tsetung. They are mere tools in the hands of the enemies of the great revolutionary cause of Mao.

Demirel, Türkeş and co. have succeeded only in increasing the anger and hatred of the people against the murderers. Halkin Sesi concludes. «However much they try, they cannot hide their blood-stained hands. Our people definitely will make the NF murderers account for their crimes.»

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun oluşturduğu üçlü oportünist ittifak ise bütün uyarılara rağmen birçok devrimciyi polisin tuzağına götürmüş, polise on binlerce emekçiye saldırma fırsatı yaratmış, tam anlamıyla provokatör rolü oynamıştır. İzledikleri başıbozuk maceracı siyaset, onları polisin ve revizyonizmin yuncağı haline getirmiştir. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu üçlü ittifakının şefleri polisin ve revizyonistlerin tertiplerinin basit aletleridir. Bunlar, Mao Zedung Düşüncesini gözden düşürmek için hakim sınıflar tarafından kullanılıyorlar.

Onları defalarca ısrarla uyardık. Fakat onlar işçileri çara kurşunlatan Papaz Gapon rolünü oynamakta direndiler. Biz bunlara mitinge ayrı katılmalarının polisin ve revizyonistlerin tertibine hizmet edeceğini, tertibin bağıra bağıra "geliyorum" dediğini anlattık. Bu tutumda ısrar etmenin "provokasyon" olacağını belirttik. Onlar proleter devrimcileri dinlemediler ve tabanlarında bu meselenin konuşulmasını bile yasakladılar. Şimdi üçlü oportünist şeflerin provokatör olduklarını ilan ediyoruz.

Oportünist üçlü öyle bir siyaset izlemektedir ki, onların saflarındaki en kahraman insan, ajan provokatörler olmaktadır. İşte "71 direniş ruhu"nu benimseyenlerin varacağı nokta burası olmuştur. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu şefleri ile birlikte yürünmez. Bunlarla yürüyemeyenler halkla birlikte yürüyemezler, ancak bir avuç başıbozuk kumarbazın ve provokatörün peşine takılmış olurlar.

34 devrimciyi katleden el, Demirellerin, Türkeşlerin, 12 Mart işkencecilerinin elidir. Onların "işkencecilerden hesap sorulsun" şiarına verdikleri cevap, daha fazla zulüm, daha fazla işkence ve kitlesel cinayettir. Revizyonistler, bu kitlesel cinayete açıkça yardım etmişler ve devrim düşmanı niteliklerini bir kere daha ortaya koymuşlardır. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun şefleri ise peşlerine taktıkları kitleyi MC'nin kan-

lı tuzağına sürüklediler, polisin oyununu oynadılar. Aynı zamanda revizyonistlerin aleti oldular.

Bugün temel mesele, MC iktidarının kanlı tertibini bütün kanlılarıyla, bütün çıplaklığıyla ortaya sermektir. Genç halk yığınlarını aydınlatmalı, 1 Mayıs katliamının eli kanlı tertiplerinin bir bir gün ışığına çıkarılması ve bu canilerden hesap sorulması için mücadele etmeliyiz. Evet bu canilerden hesap sorulmalıdır. Yoksa onlar halka karşı daha büyük cinayetler ve saldırılar tezgahlamaya devam edeceklerdir. Bunlar cezalandırılmadığı sürece halkın can güvenliği sağlanamaz.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun gözü kararmış kumarbaz tekke şeflerinin peşinden giden devrimcileri, provokasyon ve bölücülük ocağı haline gelen bu tekkeleri yıkmaya çağırıyoruz.

Revizyonistlerin maskesini de kararl olarak indirmeliyiz. İşçi dostu pozuna giren bir avuç yemimli işçi düşmanını emekçi halka gerçek yüzüyle tanıtmalıyız.

MC hiç kimseyi kanlı terörle sindiremez. Onun kanlı tertipleri boşa çıkacak ve geri tepecektir.

MC'nin ve revizyonistlerin açtığı komünizm düşmanlığı kampanyasına en canlı bir şekilde karşı koymalıyız. MC, bu kanlı tertibiyle büyük öğreten Mao Zedung'un adını lekelemeye kalkışıyor. MC'nin tertibine alet olanların Mao Zedung ile en küçük bir ilgileri yoktur. Onlar Mao'nun büyük devrimci davasının düşmanlarının oluncadır. O kadar.

Türkiye Marksistleri hazırlanan kanlı tertibe en başından dikkat çekmişler ve provokasyonun sorumluluğuna ortak olmayacaklarını bütün halka ilan etmişlerdir.

Demirel ve Türkeşler halkın canilere duyduğu öfke ve kini artırmaktan başka bir şey yapmadılar. Onlar kanlı ellerini hiç bir yere gizleyemezler.

Halkımız MC'li katillerden hesap soracaktır.

Picture: People gathering on Taksim square, where the rally ended. Within two hours 34 had been murdered and hundreds wounded. (Photo: NPS)

HARI P. SHARMA, IPANA:

Release India's political prisoners

There are still somewhere between 15.000 and 30.000 political prisoners in Indian jails. Those imprisoned are the so-called Naxalites, in other words Marxist-Leninists and other revolutionaries. Most of them were arrested in 1970-71 and scarcely any have been officially sentenced. They are held in jail for an unlimited time charged under various emergency laws.

Hari P. Sharma, chairman of IPANA (Indian Peoples Association in North America) says that it is important also abroad to demand the release of all political prisoners in India.

IPANA is an organisation comprising patriotic Indians mobilizing support for the new-democratic revolution in India, as well as for protecting the interests of Indians living in North America.

The election in March 1977 did not alter the basic character of the Indian class-regime. The Janatha party represents the same class interests as Indira Gandhi's Congress Party - the interests of the multi-national monopolies, the bourgeoisie, and the big landowners.

THE SAME CLASSES STILL IN POWER:

In spite of the fact that the same classes are still in power, the election does represent a victory for the people of India. It illustrated a maturity amongst the people and that they wanted to defend their democratic rights. The election was the only way for the Indian masses to express their repulsion and hatred for Indira Gandhi's fascist dictatorship, and the 30 year long anti-popular policy which the Congress Party has implemented.

THE POLITICAL PRISONERS

— What about the political prisoners?

The election victory made the Janatha Party aware of the fact that the peoples demand for bourgeois-democratic rights remains strong. They therefore reinstated a limited degree of democratic freedom, such as freedom of the press, freedom of speech and the right to hold public meetings. Their real class interests however, became apparent in connection with the question of political prisoners. Supporters of the Janatha Party

were released immediately, whilst not one of the Naxalites, Marxist-Leninists and other revolutionaries who were arrested before June 1975, were released. In 1970-71 approximately 20.000 Naxalites were arrested. At present we estimate that there are between 15.000 and 30.000 political prisoners in India.

INDIA AND THE SUPERPOWERS

What can you say about India and the superpowers?

The Soviet Union was the only great imperialist power to support Indira Gandhi's dictatorship when it was set up in June 1975. The only political party which supported the introduction of fascism was the

Moscow directed, revisionist «Communist Party».

The changes after the election also reflect the increasing strife between the two superpowers. The election results represent a temporary defeat for the Soviet social imperialist's attempt at world-hegemony.

Nonetheless the Soviet Union still has great influence, and the Indian ruling class is still not capable of making a final break with Moscow. The Soviet foreign minister's visit to India after the election also showed this.

The Soviet Union's influence on India's armed forces is considerable, especially in the Air force and the Navy.

The Navy in particular is almost completely dependent on Soviet technology and «help».

EXPLOITATION WORSE

The economical exploitation of the Indian people has become worse and worse. The regime in India today is just as incapable of solving India's problems as Indira Gandhi and the Congress Party. The only way is to throw imperialism out of India and to overthrow the monopolies' and the landowner's class dictatorship.

THE STRIKES

The press reports an increase in the incidence of strikes after the election?

Yes. The Indian people are struggling for their economic and political rights. There have been reports on many strikes, especially in the key industries. The new government has already expressed its dislike of these popular actions. Prime minister Desai has said that he will not tolerate these strike actions. But it is difficult to say how long it will take before the people's struggle will again sharpen the antagonisms within the ruling classes.

(Excerpts of interview in Klassekampen June 13.)

Demand immediate and unconditional release of all political prisoners in India!

Protests can be sent to:

The Indian Embassy, Skovvegen 12, Oslo 2

Send copies to: Klassekampen, P.O.Box 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

PICTURE: Demonstrators in Hyderabad pulling down a telephone pole in a struggle against Indira Gandhi's reactionary armed police. July 1969. (Photo: Hsinhua)

Allern:...

lead to an increased use of group-import with slave contracts for the workers, and it also leads to racism. Allern based his documentation on the immigration statistics which show that it is especially workers from Asia, Africa and Latin America who are in practice kept out by the Immigration Stop.

Sigurd Allern also said that the marxist-leninist movement, some years ago, before the Party was founded, had itself committed an error and demanded immigration stop. Among other things, Klassekampen had used the headline «Close the borders» in an issue in 1971. At the Party's first nation-wide conference, this slogan was rejected. But because of right-wing opportunistic errors, no proper self-criticism was made. And in some parts of the movement and in a few articles, such chauvinistic opinions were allowed to continue.

cont. from p.11

The Party's second nation-wide conference last autumn, summed up the slogan on the Immigration Stop in 1971 as a serious chauvinistic mistake and a breach of the principles of proletarian internationalism. At the same time as the Party makes this self-criticism, it is important to emphasise that the marxist-leninist movement even during that period united in solidarity with the foreign workers struggle in Norway. Klassekampen supported the founding of the Foreign Workers Association and strongly rejected deportation of foreign workers and similar forms for persecution.

REJECT THE REACTIONARY «KUL»-PROPAGANDA!

Sigurd Allern made a strong criticism of the reactionary trotskyist group «Communist Workers Union» («KA») and the «Communist» university

group («KUL»). These revisionistic, trotskyist groups have for many years tried to spread their reactionary lines on the foreign worker question under the cover of attacking the close-the-border slogan. They do this partly by falsifying AKP (m-l)'s line. They try to create the impression that Klassekampen's article in 1971 represents the Party's policy, they take quotes out of context and cover up as best they can the 1973 Party Programme and the Party's official statements against the Immigration Stop in 1974 and 1976.

These groups' tactics are to continuously slander and attack the only party which is fighting against the Immigration Stop and which has in practice supported the foreign workers demands and struggle. The more AKP (m-l) has attacked mistakes and attacked the state's immigration policy, the more «KA» and «KUL» have increased their attack on the Party. They are not only trotskyist

and revisionists, they have also revealed themselves as pure provocateurs, Sigurd Allern stated.

The explanation we find in «KA»'s and «KUL»'s own lines, Sigurd Allern summed up. They consequently present imperialism as «progressive», and paint a rosy picture of the foreign worker system. Therefore, during all these years, they have not attacked organised group-import and slave contracts. These groups also refuse to take up the national oppression and try to reduce the whole foreign worker system to: — all workers are workers, and to: — all workers are economically exploited. They deny in practice the special oppression of foreign workers and attack, for example, the foreign worker section in the Faglig 1. mai-front demonstration.

«Against this policy we raise proletarian internationalism, solidarity and unity between Norwegian and foreign workers. Workers of all countries unite!»

JORDA RUNDT

Indian workers in London on strike for 44 weeks

The workers at Grunswick Processing Laboratories, a photo laboratory in London, have now been on strike for 44 weeks. Most are Indians from East Africa, and a majority are women.

The reason for the strike is the extreme underpayment and slave conditions. The workers have been refused the right to organise themselves in the Trade Union. They were threatened with the sack if they violated that ban. They were treated like slaves at work.

The bourgeoisie have tried to break the strike by all possible means. Each sympathy action has been labelled «illegal».

The factory has stooped to an extensive use of strike breakers. When the workers replied with militant struggle against the wretched strike

breaking, they were met with massive police forces and police brutality.

3000 Scottish miners and dock workers have now made concrete plans to hire a train to join the demonstrators outside the factory gates. The Postal functionaries stopped the delivery of film to the Laboratory for some time. These are expressions of the nation-wide solidarity which is now emerging.

Desai, an Indian woman in the strike-leadership said to Klassekampen: «We shall be victorious either today or tomorrow, but we are prepared for another 44 weeks if necessary».

Support can be sent to:

APEX, Brent Trades and Labour Hall,
373, High Road, Willesden,
London, N.W. 10
(Klassekampen, June 22)

MOROCCO: More than 30 revolutionaries arrested

According to reports from Rabat, the capital of Morocco, over thirty people have been arrested, charged with «re-establishing banned marxist-leninist organisations». They are suspected of belonging to the revolutionary organisation, Il al-Amam.

This organisation was intensely persecuted at the end of last year especially in connection with the Casablanca trials. Here, 176 people were charged among other things, with working against the un-

just war in West Sahara.

The sentences were passed in the middle of February, all 44 were condemned to life-imprisonment. The prisoners were brutally tortured during the trials. One of the accused Abdelatif Zeroual, died under torture.

The Moroccan revisionists on the other hand, support King Hassan's regime in its unjust war against the people in West Sahara.

(Klassekampen, June 7.)

Communist Party (m-l) of the US founded

The founding Congress of the Communist Party (Marxist-Leninist) in the U.S. was successfully held on June 4 and 5.

The Congress elected a Central Committee for the new Party. The Central Committee later announced its election of Comrade Michael Klonsky as Chairman and Comrade Eileen Klehr as Vice-Chairman.

The Founding Congress of the CP(M-L) sent special messages of greetings to the Communist Party of China and its Chairman Hua Kuo-feng and to the Party of Labor of Albania and its First

Secretary Enver Hoxha.

The Congress warmly received dozens of messages of proletarian internationalist greetings from fraternal Marxist-Leninist parties and organizations and liberation groups throughout the world.

The Workers Communist Party (m-l)/AKP (m-l) of Norway sent a message to the Congress, expressing their great joy in connection with the American Communists reestablishing the Communist Party in USA.

(Klassekampen, June 20)

KERALA, INDIA: Torture camps of the congress — CPI combine

Since the defeat of the Congress Party in March Lok Sabha elections, several cases of inhuman brutality have come in the open. There are hundreds of cases of brutal torture, unjust imprisonment and cold-blooded murder committed by the Congress Party government and the revisionists during

the period of emergency between June 1975 and March 1977, and before. The Congress-CPI government which has been in power in the state of Kerala excelled in combining feudal brutality with KGB efficiency. (KGB is the Soviet secret police - Ed.) (New India Bulletin — IPANA)

STREIKEN PÅ ELKEM-ROCKWOOL:

Fremmedarbeiderne aktivt med

Fredag 1. juli møtte arbeiderne på Elkem-Rockwool i Moss på jobb etter to og en halv ukes streik. Den direkte årsaken var brevet bedriften hadde sendt hver enkelt av arbeiderne, om at de ville bli sagt opp om de ikke møtte på arbeid. Men sjøl om bedriften oppnådde hensikten sin med dette skremmeskuddet, er ikke kampviljen knekt. Arbeidere fra sju nasjoner har kjempet side om side mot monopolkonsernet bak steinullfabrikken, Elkem-Spigerverket, Norges tredje største. Arbeiderne har ikke gått fra kravene sine, sjøl om streiken er avblåst. Ti av de streikende var fremmedarbeidere. De kommer fra Kroatia i Jugoslavia, fra Tyrkia, Marokko, Kanada, Tyskland og Pakistan. Vi intervjuet to av dem, kroatieren Ivandic Ivan Drazan og marokkaneren Abdeslam Uriagli, mens streiken ennå var i gang.

Alle fremmedarbeiderne ved Steinulla var aktive i streiken. De streikende vedtok å jobbe med forskjellige dugnader når de ikke var på streikevakt eller sto på stand i byen for å samle støtte og penger. De delte seg inn i dugnadsgrupper etter møtete «streik er ingen ferie».

— Det er bra at vi er delt opp i dugnadsgrupper, sier Ivandic. Det sveier oss mere sammen.

— Vår streik er rettferdig, fortsetter Ivandic. Rett etter streiken hadde brutt ut gikk vi til lageret for å diskutere. Mens vi står streikevakt leser vi, prater og sparker fotball. Det er en fin stemning blant oss.

En norsk arbeidskamerat som kommer bort til oss der vi setter i streikesenterets hage, skyter entusiastisk inn: Fremmedarbeiderne er de mest kampvillige blant oss. De har alltid støtta kamplinja. De er de første til å støtte en bra sak.

BEDRIFTEN VIL ISOLERE FREMMEDEARBEIDERNE

Bedriften prøver bevisst å splitte fremmedarbeiderne fra deres norske arbeidskamerater.

De plasseres på egne jobber og de blir nærmest vakta på. Så snart de går fra arbeidsplassen sin er arbeidslederen der. Fremmedarbeiderne blir også tiltalt på en falsk høflig måte. De får ofte for lite i lønn — bedriften prøver å stikke unna noen kroner. Men også fremmedarbeidere kan lese og regne, noe som bedriften visst ikke regner med!

«MISFORSTÅELSE» AT PAKISTANER BLE UNDERBETALT

For noen år siden fikk klubben på Steinulla greie på at bedriften drev og underbetalte en pakistaner. Han fikk flere kroner mindre i timen enn han egentlig skulle ha. Da klubben tok opp dette med bedriftsledelsen, unnskyldte de seg med at det var en «misforståelse».

Klubben på Steinulla har gått i spissen for å kjempe fram like vilkår for norske arbeidere og fremmedarbeidere.

Solidariteten er nødvendig for arbeiderklassen, sier Steinullarbeiderne.

BILDET: Streiken er avblåst, men kampviljen er ikke knekt. Arbeidere fra sju nasjoner står sammen mot felles fiende, monopolkonsernet Elkem-Spigerverket. (Foto: Klassekampen)

VIKTIG AT FREMMEDEARBEIDERNE FAGORGANISERER SEG

— Mange fremmedarbeidere er redde for å reise kamp eller ta del i kampen, fortsetter han. De er redde for å bli kasta ut av landet, for å miste jobben og så videre, sier Abdeslam. Her på Steinulla er vi alle fagorganiserte. Det er viktig å organisere seg, for da står man sterkere i en kampsituasjon og er ikke like prisgitt bedriftens overgrep.

En norsk arbeidskamerat som sitter like ved reagerer.

— Det er ikke sant at fremmedarbeiderne er redde, sier

han. Hadde fremmedarbeiderne alltid forstått hva vi preiker om, ville de ha stått på. De har et virkelig skikkelig klassestandpunkt. De er ikke redde for å ta opp kampen når de først vet hva det gjelder. Da viser de seg ofte som de mest militante blant oss.

NORSKE ARBEIDERE MÅ STØTTE FREMMEDEARBEIDERNE KRAV

— Vi fremmedarbeidere må kjempe side om side med norske arbeidere. Men vi må også få støtte fra norske arbeidere for våre særskilte krav, sier Abdeslam.

رئيس المنظمة الودادية في العاصمة
السويدية واسمه القديس في الدنيا
كان يشتغل أخيراً في ليبيا
في المغرب وجه من الفاشيين
عبد السلام الأحمول كان يسلم
قبل بالحقائق في البداية الشغل
وعلى عادي في أظهروا لهم أمالاً
فيهم مكتبته الخائن لا لا شئ
والله في زينة بـ Bäckgård
الطابق الثاني في مدينة Vårby
وكانت هي استيراد الزيت والألوان
والحال الذي أصبح فجأة هو الحال الذي
كان يتفقد كيو ليبيا سراً

محمد البصري وهو المسؤول الأول على تنظيم
نادي الودادية في مصر حول راطم السياسة
كان يعمل كمنظف في ليبيا بسراً
اليوم الذي ظهر فيه على الشاشة التلفزيونية
المغرب بـ مع أحد الزواراد ومن بعد
علم أن المنظمة الحقيقية خارج من
أرض طرة المغرب في اليوم يعمل بدون
خفية العمل وبدون إقلاص تسيير
وذلك في محل يبيع بـ PIZZERIA
في المغرب في كوينهاج وهو السليمان
وقد سلم له هذا المنصب عدان عادي
المغرب في السيفر الأخير والمسمى عبد الهادي
السيفر، وعلى السيفر في الشغل سراً
من قبل في سفارة المغرب في موسكو

BILDET: Det marokkanske turistkontoret i Sturegatan i Stockholm er senteret for virksomheten til Amicales i Sverige. I disse lokalene og i det marokkanske konsulatet holder organisasjonen sine møter. Sjefen for kontoret, Kadiri, var tidligere politioffiser og er kjent som fascist. (Foto: Klassekampen)

رجال الأمن الفاشيون وراء ناديا الودادية

نادي الودادية يعرف نفسه كمنظمة
اجتماعية تعمل في مجال المكافحة
الخارج والكتف في الحقيقة لا تجس
وتشرف على العمل المغربي في المظاهرات
للنظام الداخلي في المغرب
— أن ابن غزالي ناديا الودادية ليس
اجبالا — صرح أحد العمال المغربيين
لمحررة في الصراع الطبقي — ولكن
عدم الابغزالي في الجمعية قد تخلف
لنا محو في المغرب في عهد
السفير في عهد سراج في الجهاد في
أو من ضمن من معاد في الوطن
— هذا وقد ألقى القبض على عامل في
في النرويج وسجنه لمدة ثمانية أشهر
دافع خلا لها على أنواع الرداء من
طرفة الشرطة. وأخيراً أُلحق
صراحة الشرطة، مستنداً على أن
يعمل نفسه إلا سمح له أحد المظاهرات
للحلم الحسيني.
— وأما في ليبيا في هذا النوع وقصته
في فرنسا حيث أن ناديا الودادية
يتعامل مع السلطة الفرنسية
ومن شأن هذا، سيجو من كمال
رئولت RENAULTE الذي سيجو من
طرفة الودادية الداخلية الفرنسية
ويجس بلائحة السماء. ثم إن
المغربية التي ألقى القبض عليهم
في المغرب وذلك بسبب أن طرأ عليهم
أن بقيت العمال الفرنسيين والأحاديث
— ناديا الودادية على ذلك على ظهور
العمال المغربيين بأن يظهر أوالهم
في البنك الشعبي الذي لا يمتثلهم
أي شيء منوية
— شيئاً آخر بعد البنك الشعبي بسنة
ترويه العمال المغربية أموالهم لخدمة

Reaksjonær protest mot Bhutto i Oslo

Omlag femti pakistanske statsborgere deltok søndag 8.mai i en demonstrasjon i Oslo mot Bhutto-regimet i Pakistan. Mens det i Pakistan er stor misnøye og stor harme over over Bhutto-styrets nedslaktning, var demonstrasjonen i Oslo ikke progressiv, men tvertimot djupt reaksjonær.

Den kjørte ikke fram viktige massekrav, men retta seg direkte mot massenes

interesser. Foruten paroler mot Bhutto-styret, ble det ropt slagord som: «Innfør islamske lover» og «Alle tjuver må få kutta hendene». Disse to siste parolene gir fri bane til de reaksjonære godseierne og det islamske presteskapet. Demonstrasjonen var arrangert av den norske avdelinga av den Pakistanske Nasjonalalliansen (PNA) og av Therik-e-Istadlal.

Festmøte for fremmedarbeidere i Bergen

Fredag 3. juni holdt initiativkomiteen for stiftelsen av en Bergens-avdeling av Fremmedarbeiderforeninga festmøte. En fra initiativkomiteen holdt appell og fortalte om Fremmedarbeiderforeninga og arbeidet for å danne en avdeling i Bergen. Han pekte blant annet på at omlag 50 fremmedarbeidere hadde gått i Faglig 1.mai-fronten 1. mai. Dette er et

eksempel på enhet i arbeiderklassen som viser veien framover. På festen ble det sendt rundt underskriftsliste med protest mot den rasistiske propagandaen til Norsk Front, og riksadvokatens avgjørelse om å ikke påtale dette. (Omtalt i forrige nummer av avisa.) Det var flotte kulturinnslag som fest-deltakerne sjøl sto for.

Fremmedarbeiderne i Chateau Neuf fikk krava innfridd

De fem fremmedarbeiderne som er ansatt som reingjøringspersonale i Chateau Neuf har vunnet kampen for bedre lønns- og arbeidsforhold. Før ble de tvunget til å påta seg alt slags forefallende arbeid i huset, til tross for at de var ansatt som reingjøringspersonale. De hadde ingen skriftlig arbeidskontrakt og ikke tillegg for overtid og

ubekvem arbeidstid. De reiste krav om bedre lønns- og arbeidsforhold, men ble møtt med tomme løfter inntil de trua med streik. Noen dager etter var en del av krava innfridd! Eierne av Chateau Neuf har seinere forsøkt å gå tilbake på flere av krava, men fremmedarbeidernes kampvilje og den store støtten de fikk har tvunget eierne til å gi seg.

Kinesisk Wushu-tropp på Norges-besøk

I begynnelsen av juni hadde Norge besøk av en Wushu-tropp fra Kina, invitert av Vennskapssambandet Norge-Kina. De opptrådte for tusenvis av begeistrede tilskuere i Oslo, Skien, Trondheim og Tromsø. I tillegg til vanlige forestillinger, besøkte de også flere bedrifter og opptrådte for arbeiderne der. Wushu er en blanding av akrobatikk, gymnastikk og ballett. Den har tradisjoner 3 500 år tilbake i tid, og er en folkesport i Kina i dag. Det er i samsvar med formann

Maos lære å la den gamle kulturarven tjene nåtida. Troppen som besøkte Norge var amatører, som hadde trent sammen spesielt for denne reisen. På bildet ser vi to fra troppen opptre for arbeiderne ved rekefabrikken i Kaldfjord, et lite sted nær Tromsø i Nord-Norge. Besøket var en viktig begivenhet i arbeidet for å knytte nære og sterke vennskapsbånd mellom det norske og det kinesiske folket.

Fortsatt viktig å støtte Champignon-arbeiderne

Kampen de oppsagte pakistanske fremmedarbeiderne ved Norsk Champignon fører mot den reaksjonære bedriftseieren Wollebakk, er ikke slutt. Arbeiderne forbereder seg nå på rettsak mot Wollebakk. Rettsaka skal opp 18. august.

Det er viktig at alle støtter den pengeinnsamlinga støttekomiteen har satt igang. Det koster å føre en rettsak i dagens Norge. Ikke minst er det

dyrt å spre opplysning om hva rettsaka dreier seg om og resultatet av den. (Se mer om hva saka dreier seg om i forrige nummer av Klassekampens fremmedarbeiderutgave.)

Støtte kan sendes til: Støttekomiteen v/ Ali Akhtar Malik Postboks 93, 2020 Skedsmokorset. Postgirokonto 2 28 24 65

DISKRIMINERING å ha spesialkontor for UTLENDINGER

«Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling» ligger på Lilletorget 1, 7. etasje. Åpent mellom 9.30 og 14.00. Offisielt heter det at dette særkontoret for fremmedarbeidere er opprettet for å gi dem en bedre service. Men i praksis fungerer det som et rekrutteringskontor for hotell og restaurant. Fremmedarbeiderne sjøl opplever det som åpen diskriminering å ha adskilte arbeidskontorer.

— Vi blir behandla som idioter, sier de.

Det spesielle arbeidskontoret for fremmedarbeidere har liten kapasitet og kort åpningstid. Kontoret har 9 ansatte hvorav 3 formidlere skal gi fremmedarbeidere individuell service, som det heter. Kl. 8.00 åpner man for å dele ut kølapper til de som står i kø utafor. Deretter stenger kontoret, og åpner ikke før 9.30. Da har arbeidskontoret for norske statsborgere vært åpent i en time. Mens fremmedarbeiderne ennå står og venter på gata, går de norske arbeidssøkerne igjennom listene. Frem-

medarbeiderne får ta det som blir igjen.

ARBEIDSLØSHET RAMMER HARDT

Det er stor arbeidsløshet blant fremmedarbeiderne, men bare ca 100 er registrert. Dette fordi det er mange som aldri kommer innom dette kontoret, dels på grunn av den behandling de får der, dels på grunn av redsel for å bli registrert som arbeidsløse.

Fremmedarbeiderne blir som regel tilbudt korttidsjobber. Dette gjør at de går arbeidsløse med jevne mellomrom. Arbeidsløshetsstrygdens størrelse avhenger av forrige års for tjeneste. Fremmedarbeidere blir ofte underbetalt og får tilsvarende lav trygd. En pakistansk arbeider som hadde gått mye arbeidsløs måtte for eksempel greie seg med 260 kr i uka i trygd.

Arbeidsløshet rammer alle arbeidere hardt, uansett om de er nordmenn eller pakistane. Men fremmedarbeidere rammes ekstra hardt fordi de i tillegg er trua av utvisning om de går lenge uten arbeid.

REKRUTTERINGSKONTOR FOR HOTELL OG RESTAURANT

«Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling» sender 70-80% av fremmedarbeiderne videre til ukvalifiserte jobber innfor hotell og restaurant. Hvis de nekter å ta de jobbene de blir tilbudt, mister de retten til arbeidsløshets-trygd. Det samme gjelder for nordmenn, men praksis viser at reglene blir håndhevd ekstra strengt overfor fremmedarbeiderne.

En pakistansk arbeider ble for eksempel tilbudt jobb som vaskerhjelp i et restaurantkjøkken. Han fikk vite at dersom han ikke tok jobben ville han ikke få noen arbeidsløshets-trygd. Da han reagerte på dette og spurte hvorfor ikke nordmenn ble tilbudt slike jobber, fikk han til svar at det var fordi nordmenn ikke ville ha dem. For ham som var fremmedarbeider var det ikke noe valg i det hele tatt.

BEHANDLA SOM IDIOTER

Fremmedarbeidere Klassekampen har vært i kontakt med sier at de blir behandla som idioter på arbeidskontoret. Formidlerne er overlegne og har en belærende og nedlatende holdning.

En fremmedarbeider som hadde gått arbeidsløs lenge fikk en dag sitte og høre på mens formidleren snakket i telefon med sin venninne. Etter en halv time snudde formidleren seg mot ham og ristet på hodet - nei, det var dessverre ingen jobb for ham i dag! Mange fremmedarbeidere som har opplevd liknende ydmykende behandling, unngår kontoret og prøver å skaffe seg jobb på egen hånd i stedet.

Samtidig har fremmedarbeiderne ingen støtte å vente fra dette særkontoret når de blir utsatt for rasistiske overgrep fra arbeidsskøpere. En utdannet kelner ble sendt til en restaurant som hadde avertert etter en kelner. Da arbeidsgiveren fikk

se at han var pakistaner, ble han nekta jobben! Arbeidskontoret for utlendinger har aldri reagert mot slike overgrep.

Fremmedarbeiderne reagerer også på at det ofte blir sendt tre-fire samtidig til bedrifter som bare har søkt etter én arbeider.

DET KALLES ET SPESIALTILBUD

Det såkalte «Servicekontoret for utlendinger» blir framstilt som et spesialtilbud, som om fremmedarbeidere gjennom dette kontoret skulle få «bedre service» enn nordmenn. I virkeligheten er dette «spesialtilbudet» ei ordning som plasserer fremmedarbeiderne bakerst i køen på arbeidsmarkedet og skaffer kapitalen en særlig billig arbeidskraft. Et slikt «tilbud» må avvises som det det er — grov diskriminering av utenlandske arbeidere.

80% TIL HOTELL OG RESTAURANT

«Må velge minste motstands vei», sier lederen for arbeidskontoret

Arbeidskontoret for utlendinger ble oppretta i 1971, som følge av et stortingsvedtak.

«Kontoret er oppretta for å sikre at vi får skittjobbene», sier fremmedarbeidere vi har snakka med.

«Kontoret er oppretta for å gi fremmedarbeiderne en bedre service», sier formidlingssjef Spjøtvoll og avdelingsleder i «Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling», Asheim, i dette intervjuet med Klassekampen.

Alle utenlandske statsborgere som henvender seg til arbeidskontoret for nordmenn, blir henvisst til det spesielle kontoret for utlendinger.

«Hvorfor er det adskilte arbeidskontor for nordmenn og utlendinger?»

— Det er for dårlig plass på hovedkontoret. Dessuten er det fordelaktig for fremmedarbeiderne å ha en egen avdeling der det finnes fagfolk som har satt seg inn i deres særdrag og forskjellige kulturer, sier formidlingssjef Spjøtvoll.

INNVANDRINGSSTOPP I PRAKSIS ALTI 1971

— I 1971 var jeg alene på kontoret. Det var da vi måtte stenge grensene etter at det kom 700 pakistane til landet. De strømmet på, mange sov i Slottsparken og noen fikk vi innkvartert på en skole som nødløsning. Det er jo begrenset hva vi kan ta imot. En hel del ble avvist ved grensen. De som kom før medio juli fikk lov til å søke om oppholdstillatelse og arbeidstillatelse fra Norge, de andre ble avvist. Man kan si at dette var den første innvandringsstoppen vi fikk, og den kom som et resultat av at vi fikk svært mange pakistane hit. Vi hadde masse arbeid med dem vi allerede had-

de i landet. I februar 1975 kom den andre innvandringsstoppen, og nå har vi jo også fått dette med visum for pakistane.

Det er avdelingsleder Asheim som forteller dette til Klassekampen.

«Arbeidskontoret for utlendinger åpner én time seinere og stenger 45 minutter for arbeidskontoret for nordmenn. Inne-bærer ikke dette at fremmedarbeiderne stiller dårligere når det gjelder å få jobb, at de havner bakerst i køen?»

— Jeg tror ikke skillet i tid har noe å si. Dessuten vil vi som jobber på arbeidskontoret for utlendinger holde på åpnings-tidene. Det er slitsomt å arbeide der, fordi fremmedarbeiderne skal ha individuell service. Det tar ofte lang tid med hver enkelt. Norske arbeidere får sånn sett dårligere service, man kan faktisk si at de blir diskriminert i forhold til fremmedarbeiderne, sier Spjøtvoll.

MAN MÅ VELGE MINSTE MOTSTANDS VEI, SIER ASHEIM

«Hva slags jobber er det fremmedarbeiderne i hovedsak får? Det har blitt hevdet fra folk på arbeidskontoret at ca 70-80% går til restaurant og hotell?»

— Som oftest må man velge minste motstands vei, sier Asheim. Da blir det restaurant og hotell. Svært få har utdanning innen håndverk. For å få kvalifiserte jobber må man være fagarbeider.

«NÆRTAGENDE» Å REAGERE PÅ DISKRIMINERING

«Mange fremmedarbeidere sier at de ikke vil gå til dette kontoret fordi de blir behandlet som idioter?»

— En del er nærtagende og mistenker stadig at diskriminering skal forekomme. Da misforstår de lett. Men det er klart at en kan bli trøtt, man kan forløpe seg og da er det bare å beklage at det har skjedd, uttaler Spjøtvoll. Men hvis ikke vår service var tilfredsstillende, så ville jo ikke kontoret bli brukt i det omfang som skjer.

FRITT VALG FOR ARBEIDSGIVEREN

«Det blir sendt flere fremmedarbeidere til en arbeidsgiver, sjøl om han bare har søkt etter én?»

— Det er vanlig det, at man gjør det på den måten. Arbeidsgiveren må få noen å velge mellom. Det er ikke vi som har ansettelsesmyndighet og kan avgjøre hvem som skal ansettes. Det samme gjelder for norske arbeidere, sier Spjøtvoll.

«Det har forekommet at folk har blitt nekta jobb bare fordi de kommer fra Pakistan for eksempel. Har Arbeidskontoret gjort noe mot sanne overgrep?»

— Vi kan ikke tvinge en arbeidsgiver til å ansette noen, sier Spjøtvoll.

- Det er omlag 70.000 utenlandske statsborgere i Norge, bare vel 5.000 av disse er pakistane. Likevel presterer leder Asheim på det såkalte «Servicekontoret for utlendinger» å si at dette kontoret kom som et svar på at 700 pakistane «kommet på».
- I Samme slengen nevner han innføringa av innvandringsstopp og visumtvang for pakistane. Dermed har han satt «spesialtilbudet» i sin rette sammenheng. Det er ikke noe servicetilbud for 70.000 utlendinger, men et ledd i regjeringas rasistiske innvandringspolitikk.
- «Man må velge minste motstands vei», sier Asheim. Dette er hans forklaring på at 70-80% av jobbene som fremmedarbeiderne får, er i hotell og restaurant.
- «Arbeidsgiveren må få noen å velge mellom», sier formidlingssjef Spjøtvoll ved samme kontor. Derfor sender de gjerne tre-fire til samme jobb. «Vi kan ikke tvinge en arbeidsgiver til å ansette noen», sier Spjøtvoll videre. Derfor gjør Arbeidskontoret ingenting om folk blir nekta jobb på reint rasistisk grunnlag.
- Kontoret er ikke noe «service-tilbud» for fremmedarbeidere, men tvert imot et service-tilbud for norske kapitalister. Kontoret skaffer dem tilgang på billig arbeidskraft blant arbeidere fra Pakistan og andre land i den 3. verden, fra Sør- og Øst-Europa.